

РЕШЕНИЕ

№ 1

гр. Бургас , 08.02.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АПЕЛАТИВЕН СЪД – БУРГАС в публично заседание на осми декември,
през две хиляди и двадесета година в следния състав:

Председател:	П. А. Синков
Членове:	Светла М. Цолова Мая П. Величкова

при участието на секретаря Елена П. Г.а
в присъствието на прокурора Кремена И.а Ст.а (АП-Бургас)
като разгледа докладваното от Мая П. Величкова Въззивно наказателно дело
от общ характер № 20202000600214 по описа за 2020 година

С Присъда № 112/01.06.2020г., постановена по НОХД № 1020/2016г. по описа на Бургаски окръжен съд, съдът е признал подсъдимия П. Н. Д., ЕГН *****, за невинен в това, че на 21.11.2002г. около 16.45 часа в гр.Бургас на ул.“С. Стамболов“ № 90, пред офис на „М-Тел“ АД, в съучастие с Б. С. С. – извършител и Т. Г. Н. – помагач, действайки като подбудител и помагач, умишлено умъртвили Д. Г. С., ЕГН *****, като убийството е извършено предумишлено и подбудителството се изразява в умишленото склоняване и убеждаване на Б. С. да извърши престъплението, а помагачеството се изразява в набавяне на средства – суми в размер на около 3000 лева, малокалибрена пушка марка „Erma Werke“, модел „ESC-22“, калибър 22 WMR „Магнум“, германско производство с фабричен № 007599 Е, 5 броя патрони, калибър 22 „Магнум“, за визираната малокалибрена пушка, даване на съвети и указания на Б. С. С. за начина на действие при извършване на престъплението и за заличаване на следите след извършването му, и го оправдал за обвинението в престъпление по чл.116 ал.1 т.9, вр.чл.115, вр.чл.20 ал.3 и ал.4 от НК.

Със същата присъда БОС е признал подсъдимия Т. Г. Н., ЕГН *****, за невинен в това, че на 21.11.2002г. около 16.45 часа в гр.Бургас на ул.“С. Стамболов“ № 90, пред офис на „М-Тел“ АД, действайки като помагач, в

съучастие с Б. С. С. – извършител и П. Н. Д. – подбудител и помагач, умишлено умъртвили Д. Г. С., ЕГН *****, като убийството е извършено предумишлено и помагачеството се изразява в умишлено улесняване извършването на престъплението чрез набавяне на средства – на неустановена дата съхранява, предава и пренася оръжието - малокалибрена пушка с оптически мерник, марка „Erma Werke“, модел „ESC-22“, калибър 22 WMR „Магнум“, немско производство с фабричен № 007599 Е, 5 броя патрони, калибър 22 „Магнум“ с два пълнителя за гореописаната пушка на Б. С. С., както и че на 25.11.2002г. предава на Б. С. С. сумата от 10 000 щатски долара в легова равностойност 19 745.90 лева, и го оправдал за обвинението в престъпление по чл.116 ал.1 т.9, вр.чл.115, вр.чл.20 ал.4 от НК.

С присъдата съдът е отхвърлил предявените от Р. В. С. и Й. Д. С. граждански икове в размер на по 100 000 лева против П. Н. Д. и Т. Г. Н., както и предявения от Й. Н. М. граждански иск за сумата от 150 000 лева против П. Н. Д. и Т. Г. Н., като недоказани. Съдът се е разпоредил с веществените доказателства по делото.

Присъдата е протестирана от представителите на държавното обвинение в частта, с която подс.П. Н. Д. е признат за невинен, като неправилна. В допълнително писмено изложение прокурорите са изложили аргументи защо следва да се приобщят обясненията на свид.Б. С. от 04.12.2002г. Посочва се, че същите са приети от другите съдебни състави като логични, последователни и безпротиворечиви, напълно кореспондиращи с гласните и веществените доказателства и заключенията на експертизите, анализирани съвместно и с проведения следствен експеримент по делото, в който свид.С. е участвал. Посочват, че на 04.12.2002г. при разпита на свид.Б. С. като обвиняем не са могли да присъстват другите двама подсъдими Д. и Н., тъй като не са имали качеството на обвиняеми и по този начин не е нарушен чл.6 т.3 б.д от ЕКПЧ – всяко лице има право да участва в разпита или да изисква разпит на свидетелите, свидетелстващи против него и да изисква призоваването и разпита на свидетелите на защитата да се извършва при същите условия. Не е нарушено право на подсъдимите, което не е било възникнало към 04.12.2002г. Акцентира се, че подс.Д. сам се е поставил в невъзможност ефективно да участва в процеса – напуснал е страната два дни след извършване на убийството, бил е задържан в Германия с преправени български документи през 2005г., отказано му било издаване на лична карта и

паспорт чрез адвокат. Сочи се, че след това през 2003г. отново е разпитван Б. С. по искане на защитата на подс.Д., с което са спазени изискванията на ЕКПЧ и същата не е нарушена. В този разпит свид.С. не е поддържал обясненията си от 04.12.2002г., като не ги е поддържал и в последващите си разпити. Твърди се, че подсъдимите Д. и Н. са се запознали с разпита на Б. С. от 04.12.2002г. при предявяване на разследването, което е зачитане правото на подсъдимите да се запознаят с разпита на уличаващ ги свидетел. При предявяването на разследването лицата имат право на искания, бележки и възражения, което е в унисон с духа и буквата на Конвенцията, като няма само информативен характер. Заявява се двойкия характер на обясненията на обвиняемия, каквито са обясненията на свид.Б. С. от 04.12.2002г., дадени в качеството му на обвиняем, като се сочи че С. като свидетел е длъжен да казва истината, но това не означава, че го прави винаги и във всеки случай, както и показанията му не могат да имат предварителна доказателствена сила. Цитира се Решение № 3/2016г. по н.д.№ 1486/2015г., първо н.о., ВКС, в което съдът категорично приема, че приобщените по реда на чл.281 ал.2 от НПК обяснения на обвиняемия, дадени пред съдия на ДП, следва да се ценят наред с останалия доказателствен материал и представляват годно и допустимо доказателствено средство, като окръжният съд е прочел обясненията на свид.С. от 04.12.2002г., но не ги е анализирал и съпоставил с останалия доказателствен материал. Представителите на държавното обвинение не са съгласни, че няма други доказателства, разкриващи отношенията между свид.С. и подс.Д., освен обясненията на свид.С. от 04.12.2002г., и сочат като такива претърсването в л.а.“Фолксваген Голф“ с рег.№ * **** **, при което са иззети и изследвани частици от стелки на автомобила и от кората на дъното на багажника, сравнени с частици от покривното пространство на входа, оглед на вратата на вх.В на бл.33 в ж.к.“Братя Миладинови“, при което са констатирани механични увреждания, както съобщава С., изследване на учебника по криминалистика и намерените банкноти, иззети при претърсването в дома на свид.С. Н. в гр.Ахелой, проведените следствени експерименти за проверка обясненията на С., изследване на средството, с което е било извършено убийството. Твърди се, че обясненията на свид.С. от 04.12.2002г. се подкрепят от достатъчни по обем доказателства, които ценени в своята съвкупност неизменно сочат на извод за виновността на подс.Д. в извършване на деянието. Заявява се и наличие на гласни доказателства, които

подкрепят обясненията на С. от 04.12.2002г., а именно показанията на свидетелите С., К., Хр.И. и Д. В., които са приобщени към доказателствения материал по реда на чл.281 от НПК. Заявява се, че обясненията на Б. С. следва да се кредитират, т.к. липсва процесуално основание да не бъде сторено това. Изтъква се, че помагаческата дейтелност на подс.Д. е доказана – категорично е доказано намирането на пистолет, с който не е било извършено деянието, в автомобила на свид.С., вземането на решение и по-късно предаването на малокалибрена пушка на свид.С., с която е реализирано замисленото, на учебника по криминалистика и получаване на възнаграждение за извършеното от С., която е предадена от подс.Т. Н.. Прокурорите са категорични, че у подс.Д. е наличен мотив да желае настъпването на смъртта на постр.С.. Като извод представителите на държавното обвинение считат, че са изпълнени изискванията на чл.281 ал.2 от НПК и обясненията на свид.С. от 04.12.2002г. са прочетени на основание чл.118 ал.1 т.1 от НПК, като са изпълнени в пълен обем изискванията на закона, поради което следва да се кредитират и подложат на пълен анализ съвместно с останалия доказателствен материал по делото.

Повереникът на частните обвинители и граждански ищци Р. В. С. и Й. Д. С. – адв.И. С. от БАК, обжалва постановената присъда като неправилна и незаконосъобразна. Счита, че в хода на съдебното следствие са събрани писмени и гласни доказателства, които в съвкупността си безспорно установяват авторството на деянията, в които са обвинени двамата подсъдими. Исква се да се отмени атакуваната присъда и да се постанови друга, с която да се признаят за виновни двамата подсъдими по повдигнатите им обвинения, както и да се уважат граждански искове, предявени от Р. и Й. С. и да се присъдят направените в цялото производство разноски.

Повереникът излага съображения в допълнително писмено изложение, като оспорва възприетата от първоинстанционния съд фактическата обстановка относно участието на подс.Н. за предаването на чанта с вещи на свид.С., като се е съобразил само с дадените обяснения на подсъдимия, но не и с обясненията на свид.С. от 04.12.2002г., както и с влязлата в сила присъда по отношение на Б. С. като подсъдим, която е единство на мотиви и диспозитив. Сочи се, че неправилно окръжният съд е приел, че не може да постанови осъдителна присъда само въз основа на разпита на свид.Б. С. като обвиняем на 04.12.2002г. с тълкуване на практиката на българския съд и ЕСПЧ. Твърди

се неправилен и незаконосъобразен извод на решаващия съд относно неценене и неприобщаване на обясненията на свид.Б. С. от 04.12.2002г. като част от доказателствената съвкупност от значение за решаване на делото, тъй като не е налице неспазване на процесуалните правила. Свидетелят С. е привлечен като обвиняем на 03.12.2002г., на 04.12.2002г. е разпитан в това качество от следовател пред съдия от съответния съд и след това разследващите органи предприемат редица процесуално-следствени действия, доказващи информацията, предоставена от свид.С. на 04.12.2002г. Следва привлечение на подс.Н. като обвиняем на 06.12.2002г. и задочно повдигане на обвинение на подс.Д. на 09.12.2002г., с назначен служебен защитник. По този начин повереникът изтъква, че при даването на обяснения от С. на 04.12.2002г. не е имало други лица привлечени като обвиняеми, поради което няма нарушаване на процесуалните правила при проведения на 04.12.2002г. разпит на С. като обвиняем и неучастието при провеждането му на другите двама обвиняеми, защото към този момент те не са имали качеството на обвиняеми. От това, според повереника, се налага извода, че не са нарушени правата на двамата подсъдими при провеждането на този разпит, поради което обясненията на свид.С. от 04.12.2002г. следва да бъдат зачетени при постановяване на съдебния акт по настоящото дело. Смята се, че това доказателство (обясненията на свид.С. от 04.12.2002г.) е първо, но предприетите последващи процесуално-следствени действия потвърждават изнесената от С. информация, като не ги конкретизира. Обръща се внимание на показанията на свид.Б. Б. относно проведения с Б. С. неформален разговор и пресъздаване на цялата фактическа обстановка, което правилно е отчетено от съда като производно доказателство, но не и единствено. Посочва се, че е недопустима замяната на първични доказателства с производни, като това е възможно само в три случая, а именно когато се явяват средство за разкриване на първични доказателства, за проверка на първични доказателства и когато заменят първични доказателства, ако са недостъпни, съобразно цитирано Решение № 24/09.03.2015г. по н.д.№ 1774/2014г., трето н.о., ВКС. Сочи се, че са налице достатъчно доказателства, установяващи по категоричен и безспорен начин авторството на деянието, в което са обвинени двамата подсъдими, между които показанията на свидетелите М. Г., Т. С., В. Х., М. М., съответни експертизи и други, без да се конкретизират. Моли за отмяна на атакуваната присъда като неправилна и незаконосъобразна и

постановяване на друга, с която да се признаят за виновни подсъдимите по повдигнатите им обвинения, както и да се уважат предявените граждански искиове, и да се присъдят направените разноски по делото.

Недоволен от така постановената присъда е останал и гражданският ищец и частен обвинител Й. Н. М., който чрез повереника си адв.К. К. от БАК я обжалва, като необоснована и незаконосъобразна. Молят да се отмени атакуваната присъда и да се признаят двамата подсъдими за виновни в извършване на деянието, за което им е повдигнато обвинение, както и да се осъдят двамата подсъдими да заплатят солидарно на гражданския ищец М. 150 000 лева, неимуществени вреди, представляващи болки и страдания в резултат на убийството на сина й Д. С., ведно със законната лихва от 21.11.2002г. до окончателното ѝ изплащане, както и направените разноски в наказателното производство.

В допълнително писмено изложение повереникът излага съображения за доказаност на фактическата обстановка, изложена в обвинителния акт на ОП Бургас. Твърди, че от значение са обясненията на свид.Б. С. С., дадени на 04.12.2002г. на досъдебното производство (ДП), дадени при разпита му в качеството на обвиняем по ДП, както и в известна степен показанията на свид.Б. Ст. Б. от 04.12.2012г. и от 12.07.2017г., които са единствените преки доказателства. Заявява е, че след кредитирането им може да се направи вярна интерпретация на показанията на свидетелите М. Г., В. Х., Т. С., И. Ш., А. К., Р. Ц. и други, относно формиране на убеждение у подс.Д., че постр.Д. С. е поръчител на атентата срещу него, че пострадалият е бил убеден, че срещу него се готви покушение, че подс.Д. е участвал в издирването на откраднат л.а.“Фолксваген“, за наличието на парични средства в дома на свид.С. К. Н. или по банкови сметки и тяхното предаване от подс.Н. на свид.Б. С.. Сочи се съдебна практика, от която може да се направи извод, че обясненията на свид.Б. С. от 04.12.2002г., дадени на ДП в качеството му на обвиняем, приобщени по реда на чл.281 ал.2 от НПК, следва да се ценят наред с останалия доказателствен материал, щом процесуално правилно са инкорпорирани, макар че съдът няма задължение на всяка цена да ги вземе предвид, т.е. разпита на обвиняемия тогава С. от 04.12.2002г. е извършено при спазване на всички изисквания на действащия процесуален закон, което води до възможност за законосъобразното му приобщаване към доказателствената съвкупност сега. Акцентираща, че обясненията на свид.Б. С. от 04.12.2002г. е

годно доказателство в процеса, проведен е пред съдия от ОС Бургас в съответствие с процесуалните изисквания на чл.210 ал.3 (отм.) от НПК (сега чл.222 от НПК), като към този момент не е имало повдигнато обвинение на подсъдимите Д. и Н.. Посочва се практика на ЕСПЧ – делата Шенк срещу Швейцария; Лами срещу Белгия; Фокс, Камбъл и Харток срещу Великобритания; Маквей, О'Нийл, Еванс срещу Великобритания; Нийлсен срещу Дания, от която се извежда, че не съществува задължение на разследващия орган да даде възможност на обвиняемия да се запознаят със събраните до момента доказателства, както и че ако доказателствата са били събрани в отсъствия на обвиняемия в ДП, това не може да бъде формално основание да не бъдат кредитирани, тъй като в хода на първоинстанционното и въззивно производство подсъдимият е имал възможност да ги провери и опровергае (Д Шенк срещу Швейцария). Твърди се пренасяне на това изискване и в националното ни законодателство, тъй като в чл.207 ал.2 (отм.) от НПК е предвидено, че в постановлението за привличане като обвиняем се посочват доказателствата, на които се основава обвинението, ако това няма да затрудни разследването, което е пренесено и в действащия НПК. Обръща се внимание, че към момента на разпита на свид.Б. С. като обвиняем на 04.12.2002г., подсъдимите Д. и Н. не са имали качеството на обвиняеми, поради което не се изисквало участието им в този разпит, което било и процесуално недопустимо.

Повереникът заявява, че правилно първата инстанция е заключила, че показанията на свид.Б. Б. са допустими, но неправилно е приела, че получената при беседата информация е споделена в момент, когато свид.Б. С. не е имал процесуален статут в производството. Сочи се, че показанията на свид.Б., като производни, следва да служат за проверка на първичните доказателства, каквито са обясненията на свид.С. от 04.12.2002г. Твърди се, че при проведената разузнавателна беседа от свид.Б. на 03 или 04 декември 2002г. със свид.С., тогава обвиняем, свид.С. е споделил личното си участие и участието на двамата подсъдими в планираното, подготвено и осъществено убийство на постр.С., което е логично, издържано, последователно и в съответствие с останалия доказателствен материал по делото. Посочва се, че беседата е проведена съобразно действащата Инstrukция № 1/2004г. за работа и взаимодействия на органите на предварителното разследване, поради което проведената беседа е допустима и не са нарушени действащи

процесуални правила, правата и интересите на подсъдимите. Твърди се, че липсва противоречие между показанията на свид.Б. и обясненията на свид.С. от 04.12.2002г. Иска се отмяна на атакувания първоинстанционен съдебен акт, като се признаят подсъдимите за виновни по повдигнатите им обвинения им се наложат справедливи наказания, както и подсъдимите да заплатят солидарно на гражданския ищец М. в пълен размер предявения граждански иск, ведно с законната лихва и направените разноски.

Постъпило е възражение от защитника на подс.П. Д., адв.И. Л. от САК, с което се иска да се оставят без уважение протеста на прокуратура и въззивните жалби на частните обвинители и граждански ищци срещу присъдата на първоинстанционния съд, като неоснователни. Твърди се, че атакуваната присъда е правилна, обоснована и постановена при спазване на процесуалния закон. Относно обясненията на свид.С., дадени на 04.12.2002г., които са отречени, се заявява, че същите не са годни да обосноват постановяване на осъдителна присъда. Прави се анализ на фактите, изложени в обстоятелствената част на обвинителния акт относно дейността на подс.Д., свързана с предаване на пистолет от подс.Н. на свид.С., свързана с открадната кола на свид.С. и връщането ѝ, както и предаване на сумата от 10 000 щатски долара от подс.Н. на свид.С., които според диспозитива на обвинителния акт са неотнормирани към обвинението за помагачество и не могат да обосноват признаването на подс.Д. за виновен. Акцентира се на обясненията на свид.Б. С., дадени на 04.12.2002г. пред съдия и прочетени в съдебно заседание по реда на чл.281 ал.2 от НПК, и които са отречени от него още на ДП и многократно при разглеждане на делото в съдебно заседание. Тези обяснения трябва да се преценяват дали са достоверни или не при съпоставянето им с другите доказателства по делото, а не от провеждането им в съответствие със закона, което не им придава доказателствена сила. Посочва се двоякият характер на обясненията на обвиняемия, както и че тези обяснения относно участието на подс.Д. представляват оговор, като присъдата не може да почива на оговор, без да има доказателства, които да подкрепят уличаващите факти в обясненията, каквито в случая, според защитата, не са налице. Сочи се, че осъдителна присъда не може да почива на показанията на свидетел, в чийто разпит подсъдимият не е имал възможност да участва, което е в пълно съответствие с практиката на ВКС и ЕСПЧ. Защитата заявява, че отречените обяснения на свид.С. не могат да обосноват признаване на подс.Д. за виновен,

тъй като не се подкрепят от други доказателства по делото. Заявява се, че няма доказателства по делото, извън отречените обяснения на свид.Б. С. от 04.12.2002г. относно склоняването на свид.С. от подс.Д. – за срещата през месец април 2002г. и 19-20 ноември 2002г., за даване на съвети и указания (закупуване и предаване на учебник по криминалистика, намерен при извършеното претърсване в дома на свид.С. Н.). Показанията на свид.Н. не подкрепят отречените показания на свид.С., а свид.С. в настоящото производство заявява, че учебникът му е даден от свид.М. Г.. Посочва се и общата достъпност на книгата, и липсата на индивидуализиращи белези, които могат да я свържат категорично само с едно лице, което прави невъзможни категоричните изводи за извършени от подс.Д. действия. Твърди се също липса на доказателства за предаването на пари от подс.Д. на свид.С., както и за избор на място, откъдето да се извърши убийството, което не се твърди даже от свид.С. в обясненията му от 04.12.2002г., а е посочено в обстоятелствената част на обвинителния акт. Относно помагачеството на подс.Д., изразяващо се в набавянето на малокалибрена пушка и боеприпаси във възражението се сочи, че също няма доказателства, а описаното в обвинителния акт е изведено само от отречените обяснения на свид.С. от 04.12.2002г., като при проведения следствен експеримент свидетелят не е сигурен за къщата, а помещение не може да посочи, а свидетелите А. и М. В.и, роднини на подс.Н. и живеещи в наследствената къща, нямат спомен подсъдимият да е посещавал къщата с други лица през лятото на 2002г. Подс.Н. отрича да е предавал пушка на свид.С., а относно предаването на багаж, който взел по молба на подс.Д., той не е видял съдържанието му. От това защитата прави извод, че убийството е извършено с оръжие, което не е набавено от подс.Д.. От всичко това защитата прави заключение, че по делото няма доказателства, подкрепящи обясненията на свид.С. от 04.12.2002г. относно участието на подс.Д. като подбудител и помагач на извършителя, свид.С.. Подбудителството и помагачеството на подс.Д. не е доказано от обективна страна, поради което се твърди, че мотивът на подс.Д., като елемент от субективната страна на деянието, се поставя само ако деянието е осъществено от обективна страна, а случаят не е такъв. Заявява се, че в обвинителния акт не са изложени обстоятелствата, които да установяват наличието на мотив у подс.Д., както и че по делото няма преки доказателства, установяващи желанието на подс.Д. да причини смъртта на постр.С..

Подозрението, че някой ще извърши престъпление в бъдеще, не е доказателство в наказателния процес, както и не е доказателство, че постр.С. е подозирал подс.Д. в извършване на бъдещо престъпление. За обстоятелствата, които не са посочени като съставомерни в обвинението на подс.Д., а само твърдени в обвинителния акт и по-точно предаването на пистолет, съдействие за намиране на откраднатия автомобил на свид.С. и предаването чрез подс.Н. на сумата от 10 000 щатски долара, защитата твърди, че няма доказателства по делото. Твърдените в обвинителния акт обстоятелства, че приложените две снимки са на маршрута, по който се движил пострадалия, направени от фотоапарат, намиращ се в колата на свид.С., са несъстоятелни, а свид.Н. твърди, че фотоапарата е неин и го е дала на свид.С., за да ѝ смени лентата. Защитата на подс.Д. намира, че кражбата и връщането на автомобила на свид.С. не е свързано с процесното деяние, както и намиращите се вещи в автомобила. Съдействие от страна на подс.Д. на свид.С. във връзка с тази кражба не е подкрепено с доказателства по делото. Относно твърдението за предоставени 10 000 щатски долара от подс.Н. на свид.С., също няма доказателства, а и това обстоятелство не е инкриминирано като помагачество, осъществено от подс.Д.. При извършеното претърсване в дома на свид.Н. са намерени пари – 3900 щатски долара, както и от извлеченията на откритите банкови сметки – два влога от по 2520 лева, които не се равняват на 10 000 щатски долара. Даже в отречените обяснения на свид.С. от 04.12.2002г. не се твърди, че са дадени като възнаграждение за извършено убийство. Твърди се за постановена мотивирана първоинстанционна присъда, като съдът е мотивирал изводите си обстойно, аналитично и убедително, в резултат на проведено всестранно, обективно и пълно съдебно следствие, а присъдата е законосъобразна и постановена при пълно съобразяване с процесуалния закон, поради което се моли за потвърждаването ѝ.

В съдебно заседание представителят на Апелативна прокуратура – гр.Бургас заявява, че поддържа въззивния протест и въззивните жалби на частните обвинители. Поддържа изложеното в протеста, че обясненията на свид.Б. С. от 04.12.2002г. са валидно доказателствено средство, което е и единственото пряко доказателствено средство за инкриминираното деяние, в което са обвинени двамата подсъдими. Посочва, че тези обяснения на свид.С., приобщени по реда на чл.281 от НПК, намират опора в другите доказателства

по делото и на тях следва да се даде вяра. Не следва да се кредитират показанията на свид.С., дадени в съдебна фаза, тъй като той посочва различни хипотези, които не намират опора в останалия доказателствен материал, извън правната и житейска логика са. Акцентираща се, че тези обяснения са дадени пред съдия, в присъствието на защитник и по този начин се парирала възможността за осъществяване на физическо или психическо въздействие спрямо разпитваното лице. Обръща се внимание на показанията на свид.Б. Б., като се твърди, че той може да даде показания за всички известни му обстоятелства от значение за фактическото изясняване на делото, включително направени пред него изявления на подсъдимия. Заявява се, че показанията на свид.Б. се допълват от целия събран доказателствен материал по делото. Твърди се, че са събрани доказателства, установяващи взаимоотношенията между свид.Б. С. и подс.П. Д., а именно извършените действия по разследването, непосредствено след разпита на свид.С. – претърсване на л.а.“Фолксваген Голф“, управляван от свид.С., при което са иззети и изследвани частици от стелката на автомобила и кората на дъното на багажника с частици от покривното пространство и е установена идентичност; оглед на вратата на вход В на бл.33 в ж.к.“Братя Миладинови“, при което са установени механични увреждания, твърдени от свид.С.; изследване на учебник по криминалистика и банкнотите, намерени в дома на свид.С. Н.; проведен следствен експеримент, с цел проверка достоверността на обясненията на свид.С.. посочва се, че обясненията на С. са проверени чрез съответните способности за доказване, предвидени в НПК, и събрания достатъчно по обем доказателствен материал, доказва изцяло съпричастността на подс.Д. в извършване на престъплението, в което е обвинен. Сочи се, че свид.С. се е срещал често с подс.Д. и тези срещи са били в заведение в хотел „Приморец“ в гр.Бургас само между двамата, обмисляли са прецизно последващите действия, обсъждали са навиците на жертвата. Посочва се изключителна съпричастност на подс.Д. към кражбата на лекия автомобил на свид.С., последващите му действия по установяване, намиране и връщане на първоначално предвиденото оръжие – пистолетът, за извършване на планираното убийство, за което са налице гласни доказателствени средства – показанията на свидетелите Т. С., А. К., Х. Я. И. и Д. В., приобщени по реда на чл.281 от НПК, подкрепящи обясненията на С.. Посочва се съпричастност на подс.Д. за намирането на второто оръжие, малокалибрена пушка с

оптика, с която е извършено убийството, като не е установено от къде е придобита, което не е от съществено значение по делото. Прокурорът обръща внимание на факта, че подс.Д. се разплатил на свид.С. за поръчаното убийство чрез посредничеството на подс.Н., което се извежда от намерените пари в дома на свид.Н. и установените пари по банковите сметки, при положение, че много свидетели посочват, че свид.С. не е разполагал с парични средства. Твърди се за знание на подс.Н. за вещите, намиращи се в сака, където била поставена малокалибрена пушка, както и за какво дава сумата 10 000 щатски долара на свид.С.. Представителят на държавното обвинение намира за категорично доказана съучастническата дейност на двамата подсъдими, а именно подс.Д. като подбудител и помагач, а подс.Н. като помагач в извършване на престъпление по чл.116 ал.1 т.9 от НК. Твърди се, че подс.Д. е снабдил свид.С. с пистолета, с който не е извършено убийството, а след това посещение на наследствената къща на подс.Н. в с.Ветрен и предаване на пушката, която била укрита там, според обясненията на свид.С.. Сочи се, че подс.Д. е действал изключително предпазливо при уговарянето и подпомагането на свид.С., тъй като малокалибрена пушка се съхранявала в къщата на подс.Н., даването на пари отново на подс.Н., за да ги предаде на свид.С. за извършеното убийство. Така с действията си по съхраняване, пренасяне и предаване на оръжието, заплащането на откупа, подс.Н. в значителна степен е улеснил извършването на престъплението, поради което помагаческата му дейност е доказана, според прокурора. Държавното обвинение обръща внимание и на мотива за извършеното деяние, като посочва, че свид.С. не е имал личен мотив, а такъв е имал подс.Д. (съществуващ от години конфликт на икономически и лични интереси), сочено в обясненията на свид.С., което се потвърждавало от показанията на свидетелите М. Г., С., Х.в, С.а и други. Прокурорът прави извод, че анализът на събраните по делото преки и косвени доказателства сочи, че двамата подсъдими и свид.Б. С. са действали с общ престъпен умишъл да умъртвят постр.Д. С., като изпълнителното деяние е осъществено от свид.С., активно подпомаган от двамата подсъдими. Намира обвинението спрямо двамата подсъдими за безспорно доказано. Пледира за отмяна на атакуваната присъда като необоснована и незаконосъобразна, като се постанови нова, с която да се признаят двамата подсъдими за виновни и да се осъдят, спазвайки правилото да не се утежнява положението им. По отношение на приетите за съвместно

разглеждане граждански искиове намира, че следва да се уважат по справедливост, съобразно константната съдебна практика.

В съдебно заседание повереникът на частните обвинители и граждански ищци Р. С.а и Й. С. не е съгласен с оправдателната първоинстанционна присъда и мотивите към нея, за което са развити подробни съображения в допълнителното изложение, които поддържа, както и посоченото в протеста и изложеното от прокурора в пледоариите му. Акцентираща, че неправилно и незаконосъобразно първата инстанция не е ценила обясненията на свид.С. от 04.12.2002г., приобщени по делото по съответния ред, посочващи съпричастността на подсъдимите към извършване на деянието, като не са взети предвид и показанията на свидетелите Б. Б., М. Г., М. С., С. К. и други. Счита за абсолютно и безспорно доказани обвиненията за подбuditелство спрямо подс.Д., както и за помагачество за двамата подсъдими. Сочи, че ролята на подс.Н. е била на свързващо звено между възложителя, подс.Д., и изпълнителя, свид.С., на тази поръчка. Пледира се за постановяване на нова присъда, с която да се отмени оправдателната присъда на БОС и да се признаят двамата подсъдими за виновни по повдигнатите им обвинения, като се определят наказания съобразно това, което са поискали пред първата инстанция, както и да се уважат предявените граждански искиове.

Повереникът на частния обвинител и граждански ищец Й.ка М. в съдебно заседание поддържа изцяло подадената въззивна жалба и допълнението към нея, както и твърдението, че първоинстанционната присъда е неправилна и незаконосъобразна, както и искането си за постановяване на нова присъда. Сочи алтернативно свое виждане, касаещо внасяне на същия обвинителен акт като при предходното разглеждане на делото, макар че настоящото производство е възобновено по отношение на двамата подсъдими Д. и Н., а Б. С. е осъден и вече си е изтърпял наложеното наказание. Недоумява защо в първоинстанционното производство са разпитани множество свидетели и вещи лица, чиито показания и заключения не са относими към същността на обвинението, поради което твърди, че обвинителният акт не отговаря на съответните разпоредби от НПК и установената съдебна практика в страната, като в резултат на това са и мотивите на първата инстанция. Поради това прави алтернативно искане, с оглед правомощията на въззивния съд за цялостна проверка на атакувания акт, да се прецени от настоящия съд дали на ДП, във фазата действия на прокурора след завършване на разследването, не е

допуснато съществено процесуално нарушение при изготвяне на обвинителния акт, което ако се приеме за основателно, ще наложи прекратяване на съдебното производство и връщане на делото на прокурора. Такова искане прави повереникът в пледоариите, наред с исканията, изложени във въззивната жалба и допълнението към нея.

В съдебно заседание защитникът на подс.Д., адв.Л., пледира да се остави без уважение протеста и въззивните жалби на частните обвинители, без да повтаря написаното във възражението. Заявява, че прокуратурата не е поддържала обвинението срещу подс.Н. и не е протестирала оправдателната присъда на подс.Н., като едва във въззивното производство прокурорът е сторил това. Посочва, че твърденията на прокуратура са плод на предположения. Твърди, че съдът при приемането на фактическа обстановка, различна от изложената във влязлата в сила предходна присъда, не би довело до това, че предишните съдебни актове не са съществували, а напротив ако се приеме безкритично и изцяло фактическата обстановка, каквато е приета от предходна първа инстанция, то това би довело до неразглеждане на делото по същество. Поради това призивите на държавното и частно обвинение да се съобразят настоящите съдебни състави с присъдите, постановени по отношение на Б. С., обезмислят съдебния процес, както и изобщо разглеждането на делата в ситуация на възобновяване, какъвто е настоящия случай. Изложеното от обвинението противоречи и на разпоредбата на чл.413 от НПК, която определя в коя част влезлите съдебни актове са задължителни, но в случай има влязъл съдебен акт само по отношение на свид.Б. С., поради което относно обвинението на подсъдимите Д. и Н. няма влезли в сила съдебни актове и съдилищата трябва да вземат отношение по анализ на фактите и приложението на правото, както изискват разпоредбите на НПК, без да се съобразяват с други актове, които по отношение на двамата подсъдими не са съществували, не са влезли в сила. В този смисъл предишните актове не могат да имат никакво значение за решаване по същество на въпроса за виновността на двамата подсъдими. Защитата поставя въпроса за обясненията на свид.Б. С. от 04.12.2002г., като посочва, че настоящите съдебни състави не могат да преразглеждат въпроса за виновността на С. и не могат да преценяват въз основа на какви доказателства друг съд го е признал за виновен, като обвързващ е само диспозитивът, но не и мотивите и анализът на доказателствата. Сочи се решение на СЕС по

преюдициално запитване относно нарушава ли се принципа за невиновност при споразумение по признаването на един подсъдим за виновен, че е извършил деянието в съучастие с други, като съдът в Люксембург казва, че практиката на ЕСПЧ е когато другите лица не са участвали в делото не могат да се правят никакви изводи за виновността им от влезлия в сила съдебен акт по отношение на единия подсъдим. Така признаването на свид.Б. С. за виновен по никакъв начин не може да обоснове изводи за другите подсъдими. Твърди се, че независимо, че обясненията на свид.С. от 04.12.2002г. са годно доказателствено средство, то те не са достоверни и въз основа на тях не може да се приеме, че обвинението е доказано по несъмнен начин, тъй като не се подкрепят от никакви други доказателства. Заявява се, че тези обяснения, макар и дадени пред съдия, на тях не са присъствали двамата подсъдими, което не е процесуално нарушение, но видно от практиката на ЕСПЧ, се забранява и не се допуска само въз основа на доказателства, събрани в отсъствие на подсъдимите, да бъдат признати за виновни, което е точно нарушаването на чл.6 от ЕКПЧ. Посочва се двоякият характер на обясненията на С., който не е длъжен да говори истината както свидетеля под страх от наказателна отговорност, като не може да се приравняват обясненията му по стойност на свидетелски показания. Отново се заявява, че обясненията на свид.С. от 04.12.2002г., които той е отрекъл и не потвърждава в нито един свой последващ разпит, не се подкрепят от извършените последващи процесуално-следствени действия – огледи, претърсвания и други, които подкрепят единствено действията за извършителството, за което има влязла в сила присъда и не се спори, но не установяват по никакъв начин участието на другите двама подсъдими. Почива изцяло на предположения твърдението на прокуратура, че пистолетът е бил предоставен първоначално за убийството на пострадалия, което не се твърди дори от свид.С.. 3 второто оръжие също няма данни, извън отречените обяснения на С., че тази пушка е предоставена и с нея е извършено убийството. Разменянето на чанта по някое време, преди деянието, в която подс.Н. не знае какво има, не означава че това е именно пушката, като изложеното от прокуратурата е само предположение. Сочи се, че няма доказателства за даването на десет хиляди долара от подс.Д. на подс.Н., а той да ги е дал на свид.С.. Твърди се, че наличието на мотив не може да установи извършването на престъплението от фактическа страна от конкретни лица, а наличието на мотив само се предполага. Относно

показанията на свид.Б. Б. се сочи, че същият може да се разпита като свидетел по делото, но показанията му не могат да обосноват обвинението, тъй като фактите, за които свидетелства, са дадени пред него като полицейски служител в среда, която не е случайна и по никакъв начин не могат да се приемат като годно свидетелстване за факти, които би твърдял обвиняемият относно самото деяние, поради което не се приемат за достоверно доказателство. Посочва се, че обясненията на свид.С. по естеството си са оговор, а присъдата не може да почива на оговор, и тези обяснения могат да бъдат кредитирани само ако се подкрепят от други доказателства по делото относно конкретните факти за участието на лицето, което се уличава, каквато е категоричната практика на ВКС. Поради това обясненията на свид.С. може да са достоверни в частите, в които той признава своето участие, но това не води до достоверност на частите им, в които те представляват оговор и не освобождават от задължение съда да го тълкува като такъв. Посочва се, че не е установено кога е даден учебника по криминалистика, който бил оставен в библиотеката и не е четен от свид.С., както и че оптичествия мерник, който бил предоставен на свид.С., самият той твърди че е негов, никой не му го е давал. Приложените снимки по делото, защитата твърди, че са снимки на път, като не може да се твърди, че са достоверна връзка, заедно с фотоапарата, за каквато и да е подготовка на убийството.

Относно приетите за съвместно разглеждане граждански иски се твърди, че не е следвало да бъдат приемани, защото са изчерпани, тъй като са предявени при първото разглеждане на делото, приети са и са изплатени. Гражданската претенция за обезвреда е предявена и не може да се предявява втори път, защото целта на гражданската претенция не е да се постига неоснователно обогатяване.

Алтернативно посочва, че искането на прокуратурата да се наложи наказание за деяние, извършено през 2002г., в посочен от прокурора размер 18 години лишаване от свобода, не е съобразено с практиката на ВКС и ЕСПЧ за значението на времето, което се приема за изключително смекчаващо отговорността обстоятелство, независимо от всичко друго. Пледира се за потвърждаване на оправдателната присъда.

Защитникът на подс.Д., адв.К., в съдебно заседание, намира въззивния протест за неоснователен и незаконосъобразен. Посочва, че държавното обвинение пред първата инстанция пледира за оправдаване на подс.Н., като не

протестира и оправдателната присъда по отношение на подс.Н., което прави едва в пледоариите във въззивното производство. Заявява, че прокурорът не сочи никакви доказателства за отмяна на постановения съдебен акт, а тези, които посочва например показанията на свид.К., за тях последният е осъден за лъжесвидетелстване, с влязла в сила присъда. Посочва, че в обвинителния акт се обвинява подс.Д., а не се сочат доказателства в подкрепа на обвинението, като по този начин обвинението е разколебано. Акцентираща на разпита на свид.Б., който е участва в разследването, взема активно участие по разпита на задържания тогава свид.С., който приключил през нощта. Соча, че обясненията на свид.С. от 04.12.2002г., тогава имащ качеството на обвиняем и като такъв не е бил длъжен да говори истината, не се подкрепят от нито едно доказателство по делото. Заявява, че соченият от прокуратура мотив на подс.Д. да извърши това деяние е само твърдяно, без да са представени доказателства за това. Счита постановения акт на първата инстанция за правилен и законосъобразен, като за всички изложени факти и обстоятелства в него е направен анализ на това, което съдът е възприел, посочил е защо ги приема, поради което в мотивите на атакуваната присъда липсват нарушения на процесуалните правила и съдебният акт почива изцяло на събраните в хода на съдебното следствие доказателства. Посочва се, че не следва да се уважават гражданските искове, тъй като образуваните изпълнителни дела са приключени поради погасяване на направените от вискателя искания, изплащането им.

Защитникът на подс.Н. в съдебно заседание заявява, че от множеството разпитани свидетели в първоинстанционното производство никой не казва, че подс.Н. е участвал или знае за подготвеното и извършено престъпление срещу постр.С.. Соча, че в мотивите на атакуваната присъда правилно е посочено, че не са събрани абсолютно никакви доказателства за субективното участие на подсъдимия в деянието, т.е. да е знаел, да е възприемал, че участва в подготовката на убийството, след което да е знаел, че предава пари като възнаграждение за реализираното убийство. Защитата се солидаризира с другите защитници и твърди, че следва да се преценява не дали са процесуално издържани обясненията на свид.С. от 04.12.2002г., а дали са достоверни, като същите твърди, че не са достоверни, като свид.С. си сменял 14 пъти показанията. Заявява, че в обвинителния акт са посочени само предположения, няма преки доказателства за участието на двамата подсъдими

в деянието, в което са обвинени. Защитникът сочи, че има жертва, оръжие, извършител, но няма мотив за извършване на убийството, няма доказателства за организация, няма доказателства за сговор за извършване на убийството, няма недвусмислени преки доказателства. Соци, че показанията на свид.Б. Б. са само за това, какво му е казал свид.Б. С., които не могат да бъдат доказателство и да обосноват безспорност на установеното по делото, досежно деянието. Акцентираща, че Б. С. при даването на обясненията е бил обвиняем и не е бил ангажиран да говори истината или да говори неистина. Твърди се, че не са се събрали в процеса безспорни доказателства за участието на двамата подсъдими във вменените им деяния. Пледира за потвърждаване на атакуваната присъда, за отхвърляне на предявените граждански иски и за бърз и справедлив процес, съгласно ЕКПЧ. Като алтернатива посочва, че ако подсъдимия получи наказание, то да е към минималния размер.

Подсъдимият Д. в лична защита заявява, че по делото няма нито едно доказателство, което да доказва участието му в деянието, в което е обвинен. В последната си дума моли да не се уважат въззивните жалби и протест, както и да се потвърди първоинстанционната присъда.

Подсъдимият Н. в лична защита счита постановената присъда за справедлива и законосъобразна. В последната си дума моли да се потвърди атакуваната присъда, която смята за законосъобразна и справедлива.

Въззивният протест и въззивните жалби са подадени съгласно чл.318 от НПК в 15-дневния преклузивен срок за атакуване, предвиден в разпоредбата на чл.319 ал.1 от НПК, поради което същите са процесуално допустими.

Бургаският апелативен съд, след като се запозна с доводите, изложени в протеста и жалбите на частните обвинители и граждански ищци, и техните повереници, изслуша становищата на страните в съдебно заседание и анализира приложените по делото доказателства в тяхната съвкупност и поотделно, и провери атакуваната присъда, както по отношение оплакванията на жалбоподателя, така и служебно изцяло, съгласно разпоредбата на чл.314 ал.1 от НПК, намира въззивния протест и въззивните жалби за неоснователни.

Бургаският окръжен съд е изследвал всички относими към предмета на доказване обстоятелства, като е анализирал събраните в хода на ДП и приобщени по време на проведеното съдебно следствие доказателства.

Обективно, всестранно и пълно е изяснил фактите по делото и след правилна преценка на съвкупния доказателствен материал е приета за установена следната фактическа обстановка:

Към инкриминираната дата, 21.11.2002г. и преди това, подсъдимите П. Д. и Т. Н. се познавали със свид.Б. С., като тримата се познавали и с постр.Д. С.. Пострадалият имал фирма за преработка на месо ЕТ „Дани 87“, а също и „Импулс 96“ ООД, в която участвал заедно със свид.С. Т. и свид.М. Г..

През м.декември 2000г. в бар „Жега“, гр.Бургас, свид.Т. С. празнувал рожден ден на детето си, заедно с приятели – постр.Д. С. „М.“, М. Г. „М.“, Д. Ж. М. „О.“ и други. Подсъдимите Д. и Н. посетили заведението. Възникнал конфликт и сбиване между свид.М. Г. и подс.Д., което било прекратено.

През м.януари 2001г. при избухнал взрив пред бар „Фенси“, гр.Бургас, били убити двама човека, близки на подс.Д., а самият той пострадал. При това взривяване присъствал и подс.Н.. По това време постр.Д. С. бил в гр.Будапеща.

През 2002г., свид.Б. С. ползвал л.а.“Фолксваген Голф“ с рег.№ * **** *, който бил откраднат през м.юни-юли 2002г. Автомобилът бил върнат на свид.С., с намиращите се в него пистолет, фотоапарат, оптически мерник и други вещи, след като били платени 1000 лева. Преди това свид.А. К. питал свид.Х. И. за откраднатия автомобил, а свид.К. бил попитан от свид.Р. Ц.. Свидетелят Д. В. съобщил къде е автомобила и за това получил сумата от 1000 лева от свид.К. и свид.И., дадени им от свид.Ц..

Свидетелката Р. Й., въз основа на сключен договор, трябвало да изгради рекламен билборд на бул.“С. Стамболов“ в гр.Бургас, на изхода на града за гр.С.. Възникнал конфликт между нея и постр.С., който имал рекламно съоръжение на това място. Свид.Й. се обърнала към подс.Д. и му споделила за проблема. Подсъдимият Д. я посъветвал да се обърне към органите на реда, което свидетелката сторила. По този начин отношенията им приключили.

На 21.11.2002г. постр.Д. С. „М.“ около 16.45 часа се намирал пред офиса на „М-Тел“ АД, клон Бургас, на бул.“С. Стамболов“, заедно с двамата си охранители, свидетелите И. Я. К. и В. Х., както и работници в хотела, който строил пострадалия, свидетелите М. М. и И. И., като към тях се присъединил и свид.Е. В.ев. Пострадалият С. се намирал на тротоара на около един метър навътре от десния бордюр, с дясното рамо към булеварда, а тялото му било леко под ъгъл. Пострадалият и петимата мъже разговаряли, когато се чул шум

като гръм от пиратка, при което постр.С. изохкал, паднал и останал да лежи до саксия на тротоара. Свид.Х. отишъл до пострадалия, пипнал го и започнал да вика да докарат линейка. В това време на място пристигнал и свид.М. Г. „М.“, който заедно със свид.Х. вдигнали пострадалия, качили го в автомобила на пострадалия, спрял на булеварда, и го откарали в болница. В болницата отишъл и свид.Е. В.ев с личния си автомобил, където разбрал, че пострадалият е починал.

Пострадалият Д. С. на 21.11.2002г. бил застрелян с малокалибрена пушка марка „Erma Werke“, модел „ESC-22“, калибър 22 WMR „Магнум“, немско производство с фабричен № 007599Е, от свид.Б. С., от покривното пространство над вх.В на бл.33 в ж.к.„Братя Миладинови“. Преди това свид.С. се снабдил с пушката с оптически мерник и с пет броя патрони кал.22 WMR „Магнум“. Свидетелят С. отишъл до мястото с л.а.„Фолксваген Голф“ с рег.№ * **** **, като преди това около полунощ на 20 срещу 21 ноември 2002г. свид.С. на това място, на покрива, оставил сак, в който било сложено оръжието с пълнител и боеприпаси, отвертка, куртка, парцали, картон и прозрачен плик с червен пипер. Свидетелят С. произвел изстрел и веднага след произвеждането на изстрела, напуснал покривното пространство, като оставил оръжието, работната куртка, отверката, картоните, които бил оставил преди това там. Преди това поръсил вещите с червен пипер. Отправил се към паркирания си автомобил, когато бил видян от свид.И. Ш., качил се в автомобила и се изтеглил от мястото на произшествието. Прибрал се в къщи, преоблякъл се, поставил използваните дрехи и обувки в торби, след което отново се качил в автомобила си и отишъл в с.Ахелой при приятелката си, свид.С. Н.. По пътя изхвърлил ръкавиците, с които бил при извършване на деянието. В дома на свид.Н. се изкъпал и си измил ръцете и лицето с лакочистител. След това с приятелката си отишъл в гр.Несебър, където изхвърлил шомпола за чистене на оръжие и десетзарядния пълнител с патрони в морето, а по-късно и торбите с дрехи в града. След това отишли в гр.Бургас.

На инкриминираната дата е извършен оглед на местопроизшествие, на мястото, където е убит пострадалия, на автомобила на пострадалия, а на следващия ден е установено мястото на произвеждане на изстрела и открито оръжието и принадлежностите към него, картоната, работна куртка, отвертка, описани в протокол при извършения оглед.

Проведени са следствени експерименти на 6 и 7 март 2003г. с участието на свид.Б. С., а именно на мястото на убийството на пострадалия, мястото на покрива, където се установил свид.С., действията му преди, по време и след изстрела, както и мястото на което паркирал лекия автомобил. При другите следствени експерименти е проследен маршрута на движение на свид.Б. С. след напускане на местопроизшествието до дома му, а след това до мястото, където е изхвърлил ръкавиците, както и мястото на изхвърляне на шомпол и пълнител, а след това и торбите с дрехи, ползвани по време на убийството. В проведения на 31.03.2003г. следствен експеримент свид.С. не е могъл да посочи къщата, в която получил оръжието на убийството.

От извършената съдебно-медицинска експертиза № 403/2002г. за оглед и аутопсия на труп, ведно с приложения албум (л.96-л.104, т.3 от ДП) се установява, че непосредствена причина за смъртта на Д. С. е огнестрелно нараняване на сърцето, довело до остра анемия на вътрешните органи, съответно тампонада на околосърдечната торбичка. Касае се за единично пронизващо огнестрелно нараняване с вход в задната страна на тялото и изход отред по гърдите, като посоката на раневия канал е отзад напред, отгоре надолу и от ляво на дясно, денивиляцията е около 9см, което определя ъгъл около 42 градуса при изправено положение на тялото. Охлузванията по лицето и кръвта в носните отвори най-добре отговарят да са получени при падането на терена и нямат пряко отношение към настъпилата смърт, която е настъпила сравнително бързо, в рамките на минути, настъпила е неминуемо и своевременната медицинска помощ практически не може да предотврати смъртния изход. Фактът на единично огнестрелно нараняване предопределя, че нараняването е причинено от един вид оръжие, като около входната рана липсват елементи на близък изстрел, поради което се касае за неблизък изстрел.

От заключението на извършената комплексна съдебно-криминалистическа физико-химическа експертиза (Протокол № 114/663/2002г. – л.7-л.9, т.3 от ДП) е видно, че пробата, иззета от стелката пред предна дясна седалка на л.а.“Фолксваген Голф“ с рег.№ * **** **, са открити скални образувания (камъчета) с ръбеста конфигурация (незаоблени) и с размери по около 3-5мм, които по цвят (нюанс), форма, твърдост, кристална структура, елементен химичен състав и минерален тип, съответстват на камъчетата, иззети от покрива на пространството между входовете В и Г на блок № 33, ж.к.“Братя

Миладинови“, гр.Бургас, върху който е намерена пушката.

Видно от заключението на извършената комплексна съдебно-криминалистическа физико-химическа експертиза (Протокол № 24/213/2003г. –л.14-л.16, т.3 от ДП), че крехките кристални камъчета с незаоблени ръбове, иззети от постелката пред предна дясна седалка на л.а.“Фолксваген Голф“ с рег.№ * **** ** и от пода на покривното пространство между входовете В и Г на блок № 33, ж.к.“Братя Миладинови“, гр.Бургас, се различават по химически състав и по някои морфологични показатели от подобните им ръбести камъчета, иззети допълнително в качеството на сравнителен материал на 07.03.2003г. от пода на покривното пространство на вход 8 на блок 39 в ж.к.“Изгрев“, гр.Бургас, като последните като цяло са по-чиста повърхност и съдържат около 15% камъчета с наситен ръждивокафяв цвят, каквито не са открити в първите два обекта. Заключението е, че крехките кристални камъчета с незаоблени ръбове, иззети от постелката пред предна дясна седалка на лекия автомобил не произхождат от настилка на покривното пространство на вход 8 на блок 39 в ж.к.“Изгрев“, гр.Бургас.

Установено е от заключението на извършената комплексна съдебно-криминалистическа физико-химическа експертиза (Протокол № 113/2003г. – л.19-л.22, т.3 от ДП), че червенооранжевото прахообразно вещество открито и иззето от отвора на ложата в дясната част и непосредствено под оптичния мерник на пушката с надпис „Erma Werke“, модел „ESC-22“, калибър 22 WMR „Магнум“, немско производство с № 007599 Е, и почвеното наслоение, намиращо се на кората, иззета от дъното на багажника на л.а.“Фолксваген Голф“ с рег.№ * **** **, е прах от плод на червен пипер, като е вероятно да са с общ произход.

При изготвената допълнителна съдебно-криминалистическа физико-химическа експертиза (Протокол № 251/2003г. –л.26-л.27, т.3 от ДП), се установява, че представените три броя червени прахообразни вещества (прах от плод на червен пипер) от пушката, от кората на дъното на багажника на лекия автомобил и в полиетиленовия прозрачен плик в сака, открит при огледа на местопроизшествие на 22.11.2002г. в шахта на подпокривното пространство на бл.33 в ж.к.“Братя Миладинови“, гр.Бургас, са сходни по елементарен химически състав.

Видно е от съдебно-криминалистическа химическа експертиза (л.29, т.3 от ДП), че на база морфологични белези и химичен състав, червеното

прахообразно вещество в полиетиленовата торбичка, както и в обектите - пушка „Erma Werke“, модел „ESC-22“, калибър 22 WMR „Магнум“, немско производство с фабричен № 007599 Е, оптически мерник, хартиени картони, синя дочена куртка, тъмносин сак, 2бр. памучни платове, комбинирана отвертка с черно-оранжева дръжка с накрайник тип крилчат, се идентифицира като смлени частици от изсушени червени пиперки (червен пипер), като двата обекта са идентични. Червеният пипер се използва основно за подправка в готварството и като маскиращо средство за заблуда на следови кучета.

При извършената съдебно-криминалистическа биологическа експертиза (Протокол № 128/2002г. – л.31, т.3 от ДП) от представените за оглед обекти – сак и дочена куртка се иззе проба червен пипер и косми, които са представени за идентификационни изследвания в НИКК на МВР С..

Установено е от заключението на съдебно-медицинска експертиза на веществени доказателства (Протокол № 127 - л.47-л.48, т.3 от ДП), че в обектите – потник, тениска и черно яке „Адидас“, иззети от постр.Д. С., се съдържа човешка кръв с кръвногруппова принадлежност О (алфа бета), от която е убития Д. С., а черното кожено яке не съдържа кръв.

От заключението на съдебно-медицинска експертиза на веществени доказателства (Протокол № 130 - л.50-л.51, т.3 от ДП) се установява, че в обекта – марлен тампон с обтривка от петно със засъхнала червена течност, иззет при оглед на местопроизшествие на 21.11.2002г. в гр.Бургас, бул.“С. Стамболов“ № 90 пред офис на „МТел“ АД клон Бургас, се съдържа човешка кръв с кръвногруппова принадлежност О (алфа бета), от която е убития Д. С.. Извършени са физикохимични експертизи (л.53-л.88, т.3 от ДП) от заключението на които е видно, че не се регистрира наличие на нитроцелулоза, която е основен компонент при бездимните барути по предоставените за изследване обтривки от С. И. Г., Й. Г. Ст., П. Н. Д., Т. Г. Н., П. И. И., П. Ж. М., С. И. Г., М. П. М., И. Я. К., Е. И. В.ев, И. Ж. И., В. С. Х. и Б. С. С..

При изследване на два броя полиетиленови ръкавици, иззети от л.а.“Фолксваген Голф“ с рег.№ * **** **, не се доказва наличие на нитроцелулоза, която е основен компонент при бездимните барути, установено при извършената физикохимическа експертиза (Протокол № 66/2003г. – л.91, т.3 от ДП).

Видно от заключението на изготвената физикохимична експертиза

(Протокол № 657/27.12.2002г. – л.93-л.94, т.3 от ДП), че по представената за изследване пушка марка „Erma Werke“, модел „ESC-22“, калибър 22 WMR „Магнум“, № 007599 Е, се установява наличие на смазка, вида на която не може да се определи с категоричност, поради общата ѝ замърсеност (от изстрела и от околната среда), както и че веществото в представената бяла туба със зелена капачка представлява смазка, като силната замърсеност на смазката от пушката не позволява извършване на коректно сравнение със сравнителната проба от тубата за установяване на идентичност, но експертизата не изключва възможността смазката от бялата туба да е използвана за смазване на пушката.

Установява се от заключението на съдебно-психиатрична експертиза (л.111-л.112, т.3 от ДП), че подс.Т. Н. не е лекуван и не е регистриран в ОДПЗС Бургас, както и че към 21.11.2002г. не е имал дефицит в интелектуално-мнестичната сфера, не е страдал от остро или хронично психично заболяване, следователно е разбирал свойството и значението на извършеното и е можел да ръководи постъпките си, не се е намирал в болезнено състояние, което не би му позволило да разбира свойството и значението на извършеното или да ръководи постъпките си. Към момента на изследването подс.Н. е апсихотичен и без отклонения в интелектуално-мнестичната сфера и може да запаметява и възпроизвежда факти, имащи значение по делото, може да участва в наказателното производство и да изтърпява наказание лишаване от свобода, ако бъде намерен за виновен.

При извършване на назначената дактилоскопна експертиза (л.7-л.11, т.4 от ДП) се установява, че дактилоскопната следа от пръст, проявена с нинхидрин от страница № 5 на учебник Криминалистика с автор И. Б., изд. 2001г., е оставена от левия показалеца на свид.Б. С. С..

От заключението на извършената трасологична експертиза (л.50-л.54, т.4 от ДП) е видно, че по представената за изследване дървена входна врата и брава, иззети при оглед на местопроизшествие на 05.12.2002г. на вход В на бл.33 в ж.к.“Братя Миладинови“, гр.Бургас, има следи от взлом, като същите са разположени от външната им страна и не може да се даде отговор дали следите са оставени от едно или няколко оръдия за взлом, както и дали са оставени от предоставения за изследване метален нож с черна пластмасова дръжка, иззет при обиска на свид.Б. С., поради липса на достатъчно частни признаци в тях. Механичното повреждане по вратата е причинено от рязане и

изцепване с остър режещ предмет на дървения материал, а механичните повреждания по бравата на вратата са причинени в резултат на натиск и постъпателно хоризонтално движение на остър твърд предмет.

Установено е от заключението на физико-химическата експертиза (л.57-л.58, т.4 от ДП), че по дрехите на постр.С. има наличие на разкъсвания - по черно яке „Адидас“ два броя в областта на гърдите и на гърба, по черно кожено яке „Бос“ в областта на гърба, както и сравнително изразени следи от мед и цинк и много слаби следи от олово около повредата върху коженото яке, които позволяват те да се разглежда като първа входна огнестрелна пробойна. Следите указват за изстрел с боеприпас, чийто поректил е облечен най-вероятно с медно-жълта ризница и при условие, че са използвани стандартни оръжие и боеприпас, изстрела може да е от дистанция между 30 и 70см. При проведеното хроматографско изследване не се установява по дрехите - черно яке „Адидас“, черно кожено яке „Бос“ и синя дочена куртка, намерена при огледа на местопроизшествието, наличие на вещества, влизащи в състава на бездимните барути, като отсъствието на следи от бездимен барут по разкъсването на коженото яке е нормално, предвид определената дистанция на изстрел. Представената за изследване гилза кал.22 с надпис на дъното „С“ е била снабдена с двукомпонентен (нитроглицеринов) барут с основни съставки нитроцелулоза и нитроглицерин.

В заключението на графическата експертиза (л.61-л.62, т.4 от ДП) се допуска, че ръкописния текст „* *****“ е изпълнен от едно лице, както и че този текст е изпълнен от лицето, изпълнило ръкописните текстове върху листите от азбучника, предоставени на вещото лице. Относно давността на изпълнение на ръкописния текст „* *****“, вещото лице не може да даде отговор, тъй като не е установена такава методика.

От заключението на видеотехническата експертиза (Протокол № 121/ДОК-498 от 05.11.2012г. – л.49-л.55, т.30 от ДП) е видно, че при прегледа на предоставената за изследване видеокасета, същата е получена в НИКК МВР с механична повреда, изразяваща се в счупване на корпуса, съпроводено с повреда на механичната част за навиване на лентата и разкъсване на етикета на челната страна на касетата, както и със счупено езиче за защита срещу презапис или изтриване. Характерът на разкъсването на етикета по продължение на цялата дължина на челото на касетата е признак, че двете половини на корпуса са разделяни след залепване на етикета. В полученото

състояние касетата е негодна за възпроизвеждане и анализ, като за целите на експертизата касетата е разглобена и лентата, заедно с носещите ролки е прехвърлена в нов корпус на касета от същия вид и в този вид лентата, съдържаща се в касетата е годна за запис, възпроизвеждане и презапис. Не са установени следи от стареене на лентата, механичното ѝ състояние показва, че същата е в много добро състояние без следи от разтягане, нагъване, износване на магнитния слой, осцилоскопският анализ показва, че лентата е записвана еднократно. Установено е, че записаното изображение е цветно, със звук, записано в система PAL, без вкопирани данни за дата и часово време. Върху касетата, обект на експертизата, се съдържа запис от проведен следствен експеримент в три части, две заснети от приземна гледна точка и една, заснета от покрива на сграда, като и трите части на видеозаписа са заснети с подвижна камера, държана от оператора. Установено е прекъсване на естествения ход на записаното изображение и звук, което се съдържа във втората част от записите на проведения следствен експеримент, заснет на покрива на сграда с обща продължителност 16 мин 31 сек, като осцилоскопският анализ на записания сигнал също показва рязка промяна в характера на сигнала, което означава прекъсване на записа и продължаването му от друг момент, а в участъка на прекъсването на видеозаписа, видеолентата е механически цяла и непрекъсната, без следи от срязване, прегъване, протриване, слепване и пр. В записа не се установява и интервал от време, върху който няма изображение или звук, което изключва изтриване на част от записа върху лентата. Най-вероятна причина за прекъсването на записа, според вещото лице, може да се определи извършването на монтаж и последваща замяна на оригиналната лента със записа с друга лента, съдържаща редактирана версия на записа. Това, че етикетът на челото на касетата е разкъсан по цялата си дължина, може да се приеме като признак, че касетата е отваряна и нейната лента е възможно да е заменена с друга.

При извършената техническа експертиза (Протокол № 4849/06.11.2012г. – л.63-л.73, т.30 от ДП), са описани предоставените за изследване обекти – мобилен апарат марка „Нокиа“ модел 1208, с IMEI 3658627/01/752878/5; мобилен апарат марка „Нокиа“ модел 1208, с IMEI 358277/03/839916/0; мобилен апарат марка „Нокиа“ модел 6303i classic, с IMEI 353797049096195, че са технически изправни, нямат следи от удар, не е нарушена целостта на корпусите им и следи от употреба (по последните два апарата), като след

изтичане на информацията от телефоните са описани текстовите съобщения и телефони, записани на кирилица и латиница. В паметта на телефоните не се съдържа информация към кой мобилен оператор са предназначени да работят. Предоставената за изследване СИМ карта на мобилен оператор Виваком с № 89359032200007780176 е без активен ПИН код, като в експертизата са изведени данните за нея и записани в паметта ѝ, както няма последните обаждания, няма въведени в паметта ѝ телефонни номера, няма текстове на СМС съобщения. Изследваното бяло устройство с надпис „Макс телеком лимисион“ представлява т.нар. бисквитка, устройство за безжичен интернет на фирмата „Макс Телеком“, която се свързва към клетките на фирмата за осигуряване на връзка с интернет.

Установено е от заключението на извършената съдебно-техническа експертиза (л.213-л.215, т.30 от ДП), че предоставеният за изследване таблет LG, черен цвят, без обозначения и номера, е пуснат в продажба през м.май 2011г., няма възможност за инсталиране на мемори карта, като по спецификация вътрешната памет на таблета е 32 GB и при включване се изисква въвеждане на ПИН или парола, които не са предоставени, поради което таблетът остава заключен и не може да бъде изследван в програмните продукти, с които разполага Института по компютърни технологии към МВР и няма възможност за изследване и анализ на съхранената във вътрешната памет на таблета информация.

Видно от заключението на дактилоскопната експертиза (Протокол № 30/30.03.2004г. – л.237-л.240, НОХД № 171/2003г. по описа на БОС), че върху стр.5 от учебник криминалистика има дактилоскопна следа от пръст, проявена с нинхидрин, в която има достатъчно признаци, въз основа на които може да бъде извършено сравнително изследване и идентификация, като са установени пълни съвпадения с отпечатък от левия показалец на свид.Б. С. С. по общи и частни признаци, от което се прави извод, че следата е оставена от левия показалец на свид.Б. С.. Дактилоскопна следа, оставена върху такава хартия, може да бъде проявена по химичен път (с нинхидрин), като има данни за проявени върху хартиени носители дактилоскопни следи, оставени в период до 20 години, а в конкретния случай учебникът е издаден през 2001г. и е естествено следата не може да бъде оставено по рано.

Назначена и е извършена комплексна съдебно-балистична експертиза (Протокол № 19/БАЛ-23 – л.996-л.1002, т.3 от НОХД № 1020/2016г. по описа

на БОС) от заключението на която е видно, че предоставеното за изследване оръжие е полуавтоматична пушка „Erma-Werke“, модел „ESC 22“, калибър 5.6мм (.22 WMR) с № 007599 Е, предназначена за стрелба с патрони с периферно възпламеняване калибър 5.6мм (.22 WMR). С пушката могат да се изстрелят и по-късите патрони с периферно възпламеняване кал.5.6мм (.22Long Rifle и .22Short), като при стрелба с тях стреляната гилза не се изхвърля автоматично след изстрел. Мерникът на пушката е отстранен, а върху горната страна на цевната кутия допълнително е монтиран оптичен прицел марка „ПО 3-9“ с № 9203920, който позволява провеждане на прицелна стрелба с пушката, като предоставената за изследване пушка е годна да произведе изстрели. Върху предоставените за изследване дрехи на постр.С. се наблюдават нарушения в целостта на материята, кореспондиращи с описаните в съдебно-медицинската експертиза входна и изходна огнестрелни рани на пострадалия, като е възможно установените пробойни върху дрехите да са получени от куршум от същия калибър като патроните, предназначени за стрелба с представената за изследване пушка. В Националната съдебно-балистична колекция на лабораторията по съдебна балистика при НИК МВР не се съхраняват гилзи и куршуми, веществени доказателства от неразкрити престъпления на територията на страната с употреба на огнестрелно оръжие, стреляни с представената за изследване пушка.

От заключението по извършената комплексна съдебно-балистична експертиза № 29/2019г. и приложената скица към нея (л.1008-л.1013, т.3 от НОХД № 1020/2016г. по описа на БОС) се установява местоположението на постр.Д. С. към момента на изстрела, че се е намирал на десния тротоар и е отстоял на един метър от десния бордюр, шест метра след ориентир 2 (ел.стълб на тротоара пред ул.“Места“) и пет метра преди ориентир 1 (ел.стълб пред офиса на МТел и първи по ред след ул.“Места“), като разстоянието от местоположението на пострадалия до покрива на бл.33 между вх.В и вх.Г на бл.33 в ж.к.“Братя Миладинови“, измерено до покривния парапет на 1.40 метра от северозападната част на блока са по наклона (ъгъла) към блока 81.98 метра, по хоризонтално разстояние 79.01 метра. Съобразявайки вида на изходното нараняване – почти вертикален овал, както и вида на нараняванията на сърдечния мускул, експертизата приема, че следствие преминаването през сърцето, което е орган с голяма плътност и в

непрекъснато движение, проектила е променил посоката си на движение в тялото и затова е излязъл под съответен ъгъл, поради това определения в СМЕ за оглед и аутопсия на труп ъгъл се отнася за траекторията на движение на проектила в тялото на пострадалия, а ъгълът на произвеждане на изстрела е изчислен в експертизата между мястото на произвеждане на изстрела и входната рана. Вещите лица са определили, че към момента на прострелването пострадалият е бил с гръб към посоката на изстрела, имайки предвид мястото на произвеждане на изстрела, входната и изходната рана. Установили са, че с предоставената за изследване пушка с оптически мерник, марка „Erma Werke“, модел „ESC-22“, калибър 22 WMR „Магнум“, немско производство с фабричен № 007599 Е, може да се води точна прицелна стрелба. На скицата са посочили местоположението на всеки един от участниците в произшествието.

Видно от заключението на извършената балистична експертиза (л.1063-л.1066, т.3 от НОХД № 1020/2016г. по описа на БОС), че по фабричния номер на предоставената за изследване оръжие – пушка „Erma Werke“, модел „ESC-22“, калибър 22 WMR, № 007599, няма преработка и доработка на цифри по фабричния номер с цел промяна на заводските данни, като са налице механични увреждания по ложата с цел монтиране на оптичния прицел, което е било налице и при изготвяне на балистичната експертиза по сл.дело №1148/2002г. По оръжието е установено липса на пълнител, капаче и гумен маншон за окуляра на оптичния прицел. Установено е изпадане на част от оцветяването (белия маркер) по фабричния номер, което е най-вероятно в резултат на окисляване.

Така изложената фактическа обстановка, решаващият съд обосновано е приел за установена по несъмнен и безспорен начин, в резултат на извършения внимателен и подробен анализ на всички събрани и проверени в хода на проведеното съдебно следствие доказателства и доказателствени средства, съответно преценени както поотделно, така и в тяхната съвкупност – обясненията на подсъдимите Д. и Н., показанията на свидетелите Х., К., К., Ш., В., Х. И., С., Д., Б., Н., С., Т., М., И. И., М. М., М. В.а, А. В., С. П., И. П., Я., М. Д., Е. В.ев, Д. Х.в, А. К., Р., П. И., А. И., Й. С., Р. Ц., Ст., И. Г., В. П., Р. С.а, М. Г., А. А.ов, Д. В., Р. Й., И. П., А. К., Г. Б., някои от които прочетени по съответния ред, депозирани на ДП, както и частично от показанията на свид.Б. С., без прочетените по съответния ред, обяснения, дадени на ДП на

04.12.2002г., извършените следствени експерименти, заключенията по назначените експертизи, писмените и веществените доказателства.

Контролираната инстанция е анализирала обясненията на подсъдимите, съобразявайки двояката им функция, че наред с качеството си на доказателствено средство като всички останали доказателствени средства, тези обяснения представляват и основно средство за защита на подсъдимите, още повече, че последните като процесуални субекти в най-голяма степен са заинтересувани от изхода на делото, а и не носят наказателна отговорност в случай, че изнесат факти, които не отговарят на действителността. Обясненията им, съпоставени с останалия доказателствен материал, се ценят като правдиви и достоверни, като същите са последователни и непротиворечиви. По този начин ги еценила първата инстанция, което се споделя и от въззивния съд.

Правилна е преценката на окръжния съд относно кредитиране на показанията на всички разпитани по делото свидетели, като съдът обосновано е посочил на кои дава вяра и кои не кореспондират с останалата доказателствена съвкупност. Обоснован е изводът, че кредитираните свидетелски показания, са относими към предмета на доказване, макар и в различна степен, и допринасят за изясняването на определени обстоятелства от него. Правилно е отразено, че разпитаните свидетели могат условно да се обособят като групи, гравитиращи около подс.Д. и около постр.С. по онова време, като показанията им са логически свързани и последователно пресъздават определени действия и събития. Отговорено е на всички възражения на защитата, направени в пледоариите в първата инстанция. Обърнато е внимание на показанията на свид.И. Ш., като правилно са кредитирани показанията му, дадени на ДП и прочетени по реда на НПК, като последователни, логични и изчерпателни, съответстващи на доказателствата по делото. Показанията на свид.Б., разпитан по искане на защитата на подс.Д., според настоящата инстанция са ирелевентни и не следва да се обсъждат, а и са изолирани в процеса. Правилно са ценени проведените по делото следствени експерименти, които обективно и последователно пресъздават възможността на физическия извършител на деянието да го осъществи. Заключенията на извършените по делото експертизи са ценени от съда правилно като обосновани и пълни.

Въззивният съд намира за обоснован извода на окръжния съд, изведен въз

основа на така изяснените посредством доказателствената наличност по делото фактически обстоятелства, че тезата на обвинението за реализирани от подсъдимите Д. и Н. на инкриминираната дата деяния спрямо постр.С., не може да се приеме за доказана в изискуемата от закона степен на категоричност и несъмненост. Поради това и претенцията на прокурора и частните обвинители за ангажиране отговорността на подсъдимите Д. и Н. по предявеното им обвинение съответно по чл.116 ал.1 т.9, вр.чл.115, вр.чл.20 ал.3 и ал.4 от НК (за подс.Д.) и по чл.116 ал.1 т.9, вр.чл.115, вр.чл.20 ал.4 от НК (за подс.Н.), въззивният съд намери, че не следва да бъде уважена. Този извод съдът е направил обсъждайки доказателствата поотделно и в тяхната логическа взаимовръзка.

Видно от заключението на комплексната съдебно-балистична експертиза № 29/2019г. и приложената скица към нея, което кореспондира със заключението на съдебно-медицинска експертиза № 403/2002г. за оглед и аутопсия на труп, както и с показанията на свидетелите М. М., И. И., В. Х., И. Я. К. и Е. В.ев, които съдът кредитира като последователни, ясни и логични, кореспондиращи и помежду си, пострадалият към момента на изстрела се е намирал на десния тротоар и е отстоял на един метър от десния бордюр, шест метра след ориентир 2 (ел.стълб на тротоара пред ул.“Места“) и пет метра преди ориентир 1 (ел.стълб пред офиса на МТел и първи по ред след ул.“Места“), като разстоянието от местоположението на пострадалия до покрива на бл.33 между вх.В и вх.Г на бл.33 в ж.к.“Братя Миладинови“, измерено до покривния парапет на 1.40 метра от северозападната част на блока са по наклона към блока 81.98 метра, по хоризонтално разстояние 79.01 метра. Установено е от обективните находки при извършеният оглед на местопроизшествие на 21.11.2002г. и приложения албум към него (л.38-л.42, т.1 от ДП), местоположението на постр.С. след възпроизвеждане на изстрела, съобразявайки описаното червено петно като обект № 1 в протокола, както и показанията на свидетелите, присъствали на място, а именно М., И., К., Х., В.ев, като свид.М. Г. пристигнал в този момент. Мястото, на което е паднал пострадалия след изстрела се установява и от заключението на съдебно-медицинска експертиза на вещевени доказателства, при която е изследван обект, марлен тампон с обтривка от петно със засъхнала червена течност, иззет при оглед на местопроизшествие на 21.11.2002г. в гр.Бургас, бул.“С. Стамболов“ № 90 пред офис на „МТел“ АД клон Бургас, който съдържа

човешка кръв с кръвнотипова принадлежност О (алфа бета), от която е убития Д. С..

Съдът не кредитира показанията на свид.Б. С. в частта, в която съобщава, че изстрелът е произведен от свид.М. Г., тъй като са изолирани в процеса, а и това свид.С. съобщава вече като последна версия, като цели да подобри положението си. Съдът дава вяра на показанията на свид.М. Г. (починал), прочетени по реда на чл.281 ал.1 т.4 от НПК (виж л.875, т.3 от НОХД № 1020/2016г. на БОС), които кореспондират и с показанията на свид.Р. С.а (съпруга на пострадалия) и свид.Й. С. (син на пострадалия), че свид.М. Г. на инкриминираната дата, следобяд, е бил със свид.Й. С. на преглед при лекар и „петнадесет – двадесет минути преди самото произшествие с баща ми“, видно от показанията на свид.С. (л.763, т.3 от НОХД № 1020/2016г. на БОС), свид.С. е бил със свид.М. Г., „с колата и с М. на булеварда, където е станало след това, това събитие“. Свидетелят Г. е минал с автомобила край строежа на пострадалия, искал е да му съобщи за резултата от проведения преглед на сина му, но свид.Й. С. имал среща с приятели, за която закъснявал и затова свид.Г. откарал свид.С. на срещата, и след това се върнал при пострадалия, при строежа. Когато спрял на бул.“С. Стамболов“, видял пострадалия, непосредствено след изстрела, като веднага заедно със свид.Х. го откарали в болница с автомобила на пострадалия. В подкрепа на факта, че свид.М. Г. не се е намирал на покривното пространство над вх.В на бл.33 в ж.к.“Братя Миладинови“ са и показанията на свид.И. Ш., на които съдът дава вяра, видял само свид.Б. С. да излиза от този вход, видимо притеснен и да се отправя към управлението от него л.а.“Фолксваген Голф“ с рег.№ * **** *. Установеният факт, че свид.С. се намирал на покривното пространство се извежда и от заключенията на двете комплексни съдебно-криминалистическа физико-химическа експертиза, както и от безспорно установеното при проведения следствен експеримент на посоченото от свид.С. място, от където е стрелял. При тези две експертизи се доказва, че откритите и иззети камъчета от стелката пред предна дясна седалка на управлението от свид.С. л.а.“Фолксваген Голф“ с рег.№ * **** *, съответстват на камъчетата, иззети от покрива на пространството между входовете В и Г на блок № 33, ж.к.“Братя Миладинови“, гр.Бургас, върху който е намерена пушката, като се различават от камъчетата, иззети от пода на покривното пространство на вход 8 на блок 39 в ж.к.“Изгрев“, гр.Бургас.

Безспорно е установено, че постр.Д. С. на 21.11.2002г. е бил застрелян с малокалибрена пушка марка „Erma Werke“, модел „ESC-22“, калибър 22 WMR „Магнум“, немско производство с фабричен № 007599Е, от свид.Б. С., от покривното пространство над вх.В на бл.33 в ж.к.“Братя Миладинови“, като преди това свид.С. се снабдил с пушката с оптически мерник и с пет броя патрони кал.22 WMR „Магнум“. Тези правилни фактически констатации се извеждат при ценене на обстоятелствата, установени при проведените следствени експерименти относно мястото на произвеждане на изстрела от покрива на бл.33 в ж.к.“Братя Миладинови“, както и последващите действия на свид.С. по заличаване на следите, след извършване на деянието. Уточненото при проведените експерименти са потвърждава и кореспондира с установеното в заключенията на множеството извършени експертизи, които съдът цени като обосновани и правилни, пълни и ясни. Безспорно е установено от извършената съдебно-криминалистическа физико-химическа експертиза, че червенооранжевото прахообразно вещество открито и иззето от отвора на ложата в дясната част и непосредствено под оптичния мерник на пушката и почвеното наслоение, намиращо се на кората, иззета от дъното на багажника на л.а.“Фолксваген Голф“ с рег.№ * **** **, е прах от плод на червен пипер, като е вероятно да са с общ произход, а при допълнителната съдебно-криминалистическа физико-химическа експертиза се установява категорично, че представените три броя червени прахообразни вещества (прах от плод на червен пипер) от пушката, от кората на дъното на багажника на лекия автомобил и в полиетиленовия прозрачен плик в сака, открит при огледа на местопроизшествие на 22.11.2002г. в шахта на подпокривното пространство на бл.33 в ж.к.“Братя Миладинови“, гр.Бургас, са сходни по елементарен химически състав. Категорично е обстоятелството, изведено от заключението на съдебно-криминалистическата химическа експертиза, че червеното прахообразно вещество в полиетиленовата торбичка и откритото върху пушката, хартиените картони, синята дочена куртка, тъмносиния сак, 2бр. памучни платове, комбинираната отвертка, се идентифицират като смлени частици от изсушени червени пиперки (червен пипер), които са идентични, както и, че червеният пипер се използва основно за подправка в готварството и като маскиращо средство за заблуда на следови кучета. В тази връзка се цени и извършената дактилоскопна експертиза, при която е установена дактилоскопната следа от пръст на стр.5 от учебника по

криминалистика, иззет от дома на свид.С. Н., приятелка на свид.С. в този период, в какъвто смисъл е дадена вяра на показанията ѝ, че свид.С. е донесъл в дома ѝ този учебник. Всички тези безспорно установени обстоятелства по никакъв начин не доказват действия на подс.Д. относно даване на съвети и указания на свид.С. за начина на действие при извършване на престъплението и заличаване на следите след извършването му. Не се установява от събраните доказателства и помагаческа дейност, осъществена от двамата подсъдими, изразяваща се в даване на пари – около 3000лв (от подс.Д.) и 10 000 щатски долара (от подс.Н.), които да са послужили за подпомагане, улесняване, отстраняване на спънки или помощ след изпълнителното деяние или за подпомагане на извършването на деянието. Предвид показанията на свид.С. Н., на които съдът дава вяра, тъй като кореспондират и с намерените и иззети при извършеното претърсване в дома ѝ в с.Ахелой 3 900 щатски долара, същите са ѝ дадени от свид.С., но са от извършена от него търговска дейност в к.к.Слънчев бряг. Не е установена и връзка с установените наличности по откритите две банкови сметки в размер на по 2 520лв, като съдът отбелязва и обстоятелството, че общият размер на парите в сметките и намерените в дома на свид.С. Н. не са в размер на 10 000 щатски долара - 19 745.90 лева, както е посочено в обвинението на подс.Н., а още по-малко кореспондират с отразеното в обвинението на подс.Д. – дадена сума в размер на около 3000лв.

Първоинстанционният съд съвсем обосновано и правилно е анализирал показанията на свид.Б. С., както е подложил на анализ и обясненията му от ДП, дадени на 04.12.2002г. пред съдия, прочетени по реда на чл.281 ал.2 от НПК. Бургаският апелативен съд намира обясненията на свид.С. от 04.12.2002г. за процесуално допустими, дадени при спазване на съответния процесуален ред към този момент и при спазване на законовите норми при прочитането и приобщаването им към доказателствения материал по настоящото дело, съобразявайки хипотезата на чл.118 ал.1 т.1 от НПК. Към 04.12.2002г. свид.С. е имал процесуалното качество на обвиняем и като такъв е дал обясненията си. На разпита му на тази дата, пред съдия, не са присъствали другите обвиняеми по делото, тъй като същите са били привлечени в това им качество след тази дата, което определя тяхната фактическа невъзможност да присъстват на това процесуално-следствено действие, не са имали качеството на обвиняеми с произтичащите от това

права и задължения. Бургаският окръжен съд съвсем коректно е посочил всички разпити, които са проведени по отношение на Б. С. в качеството му на обвиняем и в качеството му на свидетел по делото. Анализирал е обясненията на С. от 04.12.2002г. и правилно не ги е ценил като доказателства по делото. Но настоящата инстанция намира, че изведеното от първоинстанционният съд, че същите не се ценят, защото са дадени при неспазване на процесуалните правила, е неправилно. Бургаският апелативен съд намира, че обясненията на свид.С. от 04.12.2002г. са годно доказателствено средство, дадени са при спазване на процесуалните правила, но същите не следва да се дава вяра и настоящата инстанция не ги кредитира, тъй като са изолирани в процеса относно твърдяното в тях участие на двамата подсъдими в процесното деяние и не намират опора в събраната по делото доказателствена съвкупност. В нито един от последващите си разпити в досъдебната и съдебна фаза на процеса (като обвиняем, а след това и като свидетел), свид.С. не е потвърдил обясненията в тази част, както и при различните проведени ПСД – напр.проведената очна ставка с подс.Н. на 31.03.2003г. (л.95-97, т.2 от ДП). Обясненията на свид.С. от 04.12.2002г. не кореспондират с нито едно доказателство по делото относно участието на подсъдимите, като извършените следствени експерименти, претърсвания и изземвания, огледи, експертизи, разпити, изясняват участието на С. в деянието и подкрепят тази част от неговите обяснения относно неговото участие, което не е предмет на настоящото дело. От друга страна, свид.С. е дал тези обяснения в качеството на обвиняем и като такъв той не е имал задължение да говори истината. След това вече като свидетел, под наказателна отговорност за даване на неверни показания, свид.С. дава показания, с които отрича дадените на 04.12.2002г. обяснения. От друга страна, тези обяснения не са годни да обосноват осъдителна присъда относно двамата подсъдими, предвид забраната на чл.281 ал.8 от НПК, както и факта, че не е възможно постановяване на осъдителна присъда само въз основа на показанията на свидетел, в чийто разпит подсъдимия не е имал възможност да участва, в какъвто аспект е практиката на ВКС и ЕСПЧ. В мотивите на първата инстанция е посочена практика, която настоящата инстанция няма да повтаря.

Въззивният съд намира, че следва да се съобрази и Решение от 05.09.2019г. на СЕС в Люксембург по Дело С-377/18 по преюдициално запитване относно нарушава ли се принципа за невиновност при споразумение по признаването

на един подсъдим за виновен, че е извършил деянието в съучастие с други, като Съдът в Люксембург казва, че практиката на ЕСПЧ е когато другите лица не са участвали в делото не могат да се правят никакви изводи за виновността им от влезлия в сила съдебен акт по отношение на единия подсъдим. Съдът в Люксембург в решението си първо казва, че споразумението с един обвиняем не се отнася до вината на останалите. В това отношение, за да се провери дали е зачетена презумпцията за невиновност, трябва съдебното решение заедно с мотивите към него винаги да се анализира в неговата цялост и с оглед на конкретните обстоятелства, при които е постановено. Според Съда в Страсбург в сложни наказателни дела, на националните съдилища понякога се налага да посочват участие в престъпление на трети лица, които по-късно може да бъдат съдени отделно, но в такива случаи трябва да се избягва даването на повече информация за тях. В решението на съда обаче изрично е обяснено, че презумпцията за невиновност може да бъде нарушена, дори ако само на едно място в съдебния акт, споменаването на останалите обвиняеми може да бъде изтълкувано като преждевременно становище за тяхната вина, поради което, за да няма нарушение на член 4, параграф 1 от Директива 2016/343, следва ясно да се укаже, че се води отделно наказателно производство и че вината им не е установена в съответствие със закона. Съобразявайки практиката на СЕС, настоящата инстанция счита, че признаването на свид.Б. С. за виновен с влязла в сила присъда, по никакъв начин не може да обоснове изводи за виновност за другите подсъдими, посочени като негови съучастници.

Окръжният съд правилно е анализирал и показанията на свид.Б. Б. с аргументи, които се споделят напълно от настоящата инстанция. Отчел е отношението между обясненията на свид.С. от 04.12.2002г. и показанията на свид.Б., като правилно е изложено, че показанията на свид.Б. са производни, възпроизвеждат факти от проведената беседа със свид.С. и не могат да заместят обясненията му в последващия разпит на 04.12.2002г. Действително няма пречка полицейски служител да бъде разпитан в качеството на свидетел за обстоятелства, които са му станали известни при проведена разузнавателна беседа, но тези данни трябва да кореспондират с другите доказателства по делото, като показанията му не са подкрепени даже от показанията на свид.С.. Не може да се постанови осъдителна присъда само въз основа на показанията на свид.Б. Б., които са производни и свидетелстват за това, което му е

споделил свид.С. при проведената беседа. Въззивният съд взе предвид и факта, че беседата е проведена в контролирана среда в началния стадий на наказателното производство, като е събраната информация с уличаващ характер без да се информира лицето за последиците от тази информация и без осигурена защита в този момент, поради което използването на тази информация е недопустимо. В тази връзка е практиката на ЕСПЧ - Делото Д. Митев срещу България от 08.03.2018г., че следва да не се използват като доказателства в процеса преразказани от полицейски служители признания на заподозряно лице при проведена с него беседа в условията на арест или задържане, без надлежно уведомяване и осигуряване на правото му да ползва адвокатска защита и да не дава уличаващи го обяснения, които могат да бъдат използвани за осъждането му. Необходимо е реално и ефективно приложение на гаранциите по чл.6 от ЕКПЧ, правото на справедлив съдебен процес. Проведената беседа има значение относно обстоятелствата, установени при провеждането, което е довело до последващи ПСД – следствени експерименти, претърсвания и изземвания, огледи и назначени въз основа на събрани доказателства експертизи, с които се установява единствено съпричастността на свид.С. към деянието, т.е. наличие на други доказателства, извън показанията на свид.Б. за информацията, придобита от него при проведената беседа относно участието на свид.С. в деянието. Организирането на беседи, провеждани от полицейски служители по ЗМВР, могат да имат само оперативно значение, за изработване на версии и проверката им, но нямат процесуална стойност и направените изявления на лицата при тези беседи не могат да се включат в доказателствения материал по делото, както и възпроизвеждането им от полицейския служител, в какъвто смисъл е по-новата практика на ВКС – Решение № 202/01.09.2020г., II н.о., ВКС.

Повереника на частните обвинители Р. С.а и Й. С. правилно посочва, че е недопустима замяната на първични доказателства с производни, като това е възможно само в три случая, а именно когато се явяват средство за разкриване на първични доказателства, за проверка на първични доказателства и когато заменят първични доказателства, ако са недостъпни, съобразно цитирано Решение № 24/09.03.2015г. по н.д.№ 1774/2014г., III н.о., ВКС. В показанията на свид.Б. Б. се твърдят факти, които са станали известни на свидетеля при проведената на 03.12.2002г. късно през нощта, беседа със

свид.Б. С., на които свид.Б. не е бил очевиден и преразказва казаното от свид.С.. Поради това показанията му са производни доказателства и предвид, че не са налице нито една от хипотезите на цитираното по-горе решение, то те не могат да заменят първичните. Относно показанията на свид.Б. Б. настоящата инстанция счита, че същият може да се разпита като свидетел по делото, но показанията му не могат да обосноват и докажат обвинението, тъй като фактите, за които свидетелства, са дадени пред него като полицейски служител в среда, която не е случайна – в полицията, късно през нощта и по никакъв начин не могат да се приемат като истинни и достоверни. Тези обяснения не се потвърждават от другите доказателства по делото, както бе посочено по-горе, относно участието на подсъдимите Д. и Н. в извършване на деянията, в които са обвинени.

Съобразявайки установената фактическа обстановка, първоинстанционният съд е направил правилния правен извод, че няма доказателства за осъществена подбудителска и помагаческа дейност от страна на подс.П. Д. за предумишленото убийство на постр.С., изразяваща се в умишленото склоняване и убеждаване на Б. С. да извърши престъплението (за подбудителството), а също и в набавяне на средства – суми в размер на около 3000 лева, малокалибрена пушка марка „Erma Werke“, модел „ESC-22“, калибър 22 WMR „Магнум“, немско производство с фабричен № 007599 Е, 5 броя патрони, калибър 22 „Магнум“, за визираната малокалибрена пушка, даване на съвети и указания на Б. С. С. за начина на действие при извършване на престъплението и за заличаване на следите след извършването му (за помагачеството). Първата инстанция е стигнала до правилния извод и относно липсата на доказателства за осъществено от подс.Т. Н. помагачеството, изразяващо се в умишлено улесняване извършването на престъплението чрез набавяне на средства – на неустановена дата съхранява, предава и пренася оръжието - малокалибрена пушка с оптически мерник, марка „Erma Werke“, модел „ESC-22“, калибър 22 WMR „Магнум“, немско производство с фабричен № 007599 Е, 5 броя патрони, калибър 22 „Магнум“ с два пълнителя за пушката, на Б. С. С., както и че на 25.11.2002г. предава на Б. С. С. сумата от 10 000 щатски долара в легова равностойност 19 745.90 лева, за предумишленото убийство на постр.С..

Не се установява съпричастност на подсъдимите Д. и Н. относно намирането на крадения лек автомобил „Фолксваген Голф“, управляван от

свид.Б. С., в който са се намирали пистолет, фотоапарат с няколко заснети пози, оптически мерник и други вещи. За намирането и връщане на автомобила свид.А. К. се обадил на свид.Х. И., а свид.К. бил питан за автомобила от свид.Р. Ц.. Автомобилът бил върнат на свид.С. с всички вещи в него, за което били платени 1000 лева, дадени от свид.Ц. на свид.Д. В., чрез свидетелите К. и И.. Това се установява от показанията на разпитаните в съдебно заседание свидетели Х. И., Д. В., А. К., Р. Ц., Т. С., както и прочетените по надлежния ред показания на свидетелите, дадени на ДП, на които е дадена вяра и които кореспондират с останалите доказателства по делото. Тези обстоятелства се потвърждават и от факта, че свид.К. е осъден за лъжесвидетелстване относно твърдяното от него в съдебно заседание по НОХД № 171/2003г. на БОС (поредното разглеждане на делото в окръжния съд), че съзнателно потвърдил неистина, като съзнателно заменил имената на лицето Радостин Д. Ц. с имената на Т. Г. Н. относно от кого е научил, че в процесния автомобил „Голф“ се намират вещи – пистолет, оптически мерник; кой му се обадил, че лекият автомобил е откраднат; кой му е дал сумата от 1000 лева и на кого е дал информацията за местонахождението на откраднатия автомобил. Било е одобрено постигнато споразумение между свид.А. К., защитата му и РП Бургас за извършено престъпление по чл.290 ал.1 от НК, с влязло в сила протоколно определение от 01.03.2013г. по НОХД № 809/2013г. на БРС (л.1103-1104, т.3, НОХД № 1020/2016г. на БОС). По този начин не е безспорно доказана връзката и отношенията между подс.Д. и свид.С. по повод на автомобила, както е посочил окръжният съд в мотивите си. Независимо от това, настоящата инстанция намира, че не се променя крайния извод на проверяваната инстанция относно липсата на доказателства за осъществена подбудителска и помагаческа дейност от страна на подс.Д..

Относно повдигнатото обвинение на подс.Д. за умишленото склоняване и убеждаване на Б. С. да извърши престъплението (за подбудителството), както и за набавяне на средства – суми в размер на около 3000 лева, малокалибрена пушка марка „Erma Werke“, модел „ESC-22“, калибър 22 WMR „Магнум“, немско производство с фабричен № 007599 Е, 5 броя патрони, калибър 22 „Магнум“, за визираната малокалибрена пушка, даване на съвети и указания на Б. С. С. за начина на действие при извършване на престъплението и за заличаване на следите след извършването му (за помагачеството), правилно първата инстанция е направила извод, че не са налице доказателства, от които

може да се направи категоричен извод за осъществена подбудителска и помагаческа дейност от страна на подс.Д.. Няма събрани доказателства по делото за проведени срещи и разговори между подс.Д. и свид.С., както и за предаване на учебник по криминалистика, намерен в дома на свид.С. Н.. Съдът намира, че тази книга, учебника по криминалистика, е общодостъпна, продава се в книжарниците и при нея липсват индивидуализиращи или специфични белези, които могат да я свържат категорично само с подс.Д., имайки предвид и заключението на дактилоскопната експертиза – Протокол № 30/30.03.2004г., че върху учебника на стр.5 е намерен отпечатък на свид.С., което потвърждава показанията на свид.Н., че в дома ѝ я е донесъл свид.С., прави невъзможни категорични изводи за извършени от подс.Д. помагачески действия относно даване на съвети и указания на свид.С. за извършване на предумишленото убийство на постр.С., както и заличаване на следите след това.

Действително в показанията на роднините на постр.С. – свид.М. М., свид.Р. С.а, показанията на приближените приятели на постр.С. – свид.И. Ш., свид.Д. В., Т. С., се сочат недобри отношения между подс.Д. и пострадалия, но не се съдържат данни за извършена подбудителска дейност от страна на подс.Д. към свид.С.. Такава информация не се установява и от показанията на полицейските служители, разпитани по делото – свидетелите И. П., П. Я., М. Д., на които съдът дава вяра. Обстоятелства относно склоняване и убеждаване на свид.С. от подс.Д. да извърши убийството на пострадалия при проведени срещи между тях, още повече за набавянето на средства в размер на 3000лв за разходи, на пушката и патроните, както и начина на действие при извършване на убийството и заличаване на следите след това, не намират опора в доказателствената съвкупност по делото, единствено се твърдят в обясненията на свид.С. от 04.12.2002г., които съдът не кредитира по изложените по-горе съображения и които се отричат от свидетеля в последващите му показания. Не се установяват лоши и изострени отношения между подс.Д. и постр.С., и относно изграждането на билборд на изхода на гр.Бургас, видно от показанията на свид.Р. Й., кредитирани от съда, която била посъветвана от подс.Д., след като се обърнала към него по този въпрос, да сигнализира органите на полиция, което и сторила. По този начин бил разрешен спора между свидетелката и пострадалия, а не след намесата на подс.Д.. Влошени отношения между подс.Д. и пострадалия не се установяват

и след възникналия конфликт през м.декември 2000г. в бар „Жега“. Съобщените от близките на пострадалия влошени отношения, по тяхна преценка, не могат да обосноват мотив у подс.Д. за извършване на процесното деяние – убийството на пострадалия. Предвид правната теория, мотивът е елемент от субективната страна на деянието, извън вината, но фактите относно наличието на мотив, не могат да обосноват извършването му, още повече участието на подсъдимия в него, в какъвто смисъл е и съдебната практика. Мотивът има значение за разкриване на обективната истина по делото, но както правилно е посочил окръжният съд, не могат да заменят подбудителството, отношенията между подбудителя и извършителя.

Установено е безспорно по делото, че подс.Н. взел от непознати хора на разклон за с.Миролубово, обл.Бургас, чанта с вещи, които оставил в наследствената си къща в с.Ветрен, където по-късно отишли с подс.Д. и свид.С.. Подс.Н. не е видял какво има в чантата, която взел свид.С.. Не е установено безспорно и категорично по делото, не са налице доказателства в тази насока, че в чантата са били пушката и патроните, с които е извършено убийството. Подсъдимите Д. и Н. не са набавяли и предавали на свид.С. пушка, патрони и пълнители, поради това са правилни изведените правни изводи от проверяваната инстанция, че по делото не са събрани доказателства, които безспорно да сочат този факт. Нещо повече, видно от проведения следствен експеримент на ДП, свид.С. (тогава обвиняем) не е посочил къщата, в която са ходили с подсъдимите, не бил сигурен, като не можел да посочи въобще помещението. Свидетелите М. Това В.а и А. И. В., чиито показания са кредитират от съда, живеещи в наследствената къща на подс.Н., не знаят подс.Н., техен племенник, да е носил и съхранявал в къщата процесната пушка, като не са виждали да са идвали в къщата подс.Д. и свид.С.. По този начин правилно окръжният съд е установил, че не е категорично и еднозначно установено подс.Н. да е осъществил помагаческа дейност, изразяваща се в набавяне на средства, като на неустановена дата е съхранявал, предал и пренесъл оръжието на престъплението и патроните, с два пълнителя за пушката. Няма доказателства и за предаване на 25.11.2002г. от подс.Н. на свид.Б. С. С. сумата от 10 000 щатски долара в легова равностойност 19 745.90 лева, за предумишленото убийство на постр.С., поради което не е категорично установена помагаческа дейност, осъществена от подс.Н., изразяваща се в даване на пари, които да са послужили за

подпомагане, улесняване, отстраняване на спънки или помощ след изпълнителното деяние или за подпомагане на извършването на деянието. Действително при извършеното претърсване в дома на свид.С. Н. са намерени 3 900 щатски долара, но видно от показанията ѝ, които съдят кредитира, те са ѝ дадени от свид.С. и са от извършена от него търговска дейност в к.к.Слънчев бряг. Не се установява връзка и от установените наличности по откритите две банкови сметки в размер на по 2 520лв, като общият размер на парите в сметките и намерените в дома на свид.С. Н. не са в размер на 10 000 щатски долара - 19 745.90 лева.

Анализът на събраните по делото доказателства е подробен, задълбочен и пълен, като са обсъдени всички приложени по делото доказателства, съпоставени помежду им и е даден отговор на всички въпроси, свързани с предмета на доказване по делото. Авторството на инкриминираните деяния спрямо подсъдимите не е установено по категоричен и безспорен начин. Неоснователно е наведеното при пледоариите на поверениците на частните обвинители и държавното обвинение, че следва да се кредитират обясненията на свид.Б. С. от 04.12.2002г., поради това, че тези обяснения се подкрепят от други доказателства по делото. Както изложи по-горе настоящата инстанция, тези обяснения на свид.С., дадени на ДП пред съдия и приобщени по надлежния ред чрез прочитането им в настоящото съдебно производство, са годно доказателствено средство, но не са достоверни и истинни относно участието на двамата подсъдими в процесното деяние, поради това, че не се подкрепят и не кореспондират с други доказателства по делото. Въззивният съд е длъжен да посочи, че тези обяснения са прочетени по реда на чл.281 ал.2 от НПК, поради което е налице и забраната по чл.281 ал.8 от НПК, и осъдителна присъда не може да се основава само на обяснения, прочетени при условията на чл.281 ал.1 т.1 и т.2 от НПК.

Неоснователно е наведеното във възражението на защитата на подс.Д., както и в пледоариите, за наличие на оговор относно изнасянето на данни за участието на други лица в престъплението от страна на свид.С.. Такива данни има само в обясненията му от 04.12.2002г. относно подсъдимите Д. и Н., но съдят не ги кредитира относно обвиненията на двамата подсъдими, тъй като изложеното в тези обяснения не намира опора в други доказателства по делото, както беше изложено по-горе. Правилно съдят е установил, че подсъдимите Д. и Н. в обясненията си не уличават другия в извършване на

престъпление или в съучастничество, поради което не е налице оговор в техните обяснения.

При така установеното от фактическа страна не е допуснато нарушение на материалния закон. Въз основа на анализа на доказателствените материали и изяснените факти и обстоятелства, решаващият съд е направил обосновани и законосъобразни правни изводи, които настоящата инстанция напълно споделя.

Въззивният съд при извършената цялостна проверка на атакувания акт, намери възражението на повереника на частния обвинител М. относно това, че обвинителният акт не отговаря на съответните разпоредби от НПК, за неоснователно. Настоящият състав на съда установи, че не е допуснато съществено процесуално нарушение при изготвяне на обвинителния акт, във фазата действия на прокурора след завършване на разследването, поради което не се налага прекратяване на съдебното производство и връщане на делото на прокурора. При цялостната проверка на присъдата не се установиха допуснати съществени нарушения на процесуалните правила.

Безспорно се установява, че подс.П. Д. не е осъществил от обективна и субективна страна признаците на състава на престъплението по чл.116 ал.1 т.9, вр.чл.115, вр.чл.20 ал.3 и ал.4 от НК, както и че подс.Т. Н. не е осъществил от обективна и субективна страна признаците на състава на престъплението по чл.116 ал.1 т.9, вр.чл.115, вр.чл.20 ал.4 от НК, поради което е обоснован и законосъобразен изводът на съда за недоказаност на обвинението по несъмнен и безспорен начин.

В този смисъл и предвид изложените съображения, подсъдимите правилно са признати за невиновни и са оправдани за подигнатите и предявени им обвинения.

По отношение на отхвърлените граждански иски, предявени от гражданските ищци Р. С., Й. С. и Й.ка М., с които се претендира обезщетение за претърпени от тях неимуществени вреди, въззивната инстанция намира, че правилно първата инстанция се е произнесла, независимо от постановената оправдателна присъда, с която подсъдимите са признати за невинни (арг.чл.307 от НПК). Напълно е възможна и гражданска отговорност, въпреки оправдателна присъда, когато „деянието не е престъпно, не е виновно или не се наказва..., ако с деянието са причинени вреди и са налице условията за гражданска отговорност”, в какъвто смисъл е т.1 на Постановление №

9/25.12.1961г., Пленум на ВС. В конкретния случай обаче подобна хипотеза липсва. Подсъдимите са оправдани по повдигнатите им обвиненията, като деянията, които са им предявени не са доказани по несъмнен и безспорен начин, поради което не са осъществили от обективна и субективна страна признаците на състава на престъпленията, в които са обвинени. В случая не е безспорно и категорично доказана вината на подсъдимите. Не се установява деликтно основание в действията на подсъдимите П. Д. и Т. Н., свързано с причиняване на смъртта на пострадалия Д. С., от където е правилен извода на съда, че исковата претенция е недоказана по основание.

Съдът се е произнесъл обосновано и законосъобразно и по веществените доказателства по делото, а именно 1бр. оптичен диск, празна видеокасета, описана в приложението на обвинителния акт под т.6 като кутия от видеокасета, 1бр. видеокасета VHS FUJI 1141G2DA E180, 3бр. оптичен носител DVD, да останат на съхранение по делото, а кожено яке, синя шушлякова торба, черно шушляково яке, бяла тениска и бял потник, да се върнат на Р. В. С., след влизане на присъдата в сила.

По гореизложените съображения и предвид това, че не са налице основания отмяна или изменение на обжалваната присъда, то същата следва да бъде потвърдена изцяло като законосъобразна и обоснована.

Ето защо и на основание чл.338, вр.чл.334 т.6 от НПК, съдът

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА Присъда № 112/01.06.2020г., постановена по НОХД № 1020/2016г. по описа на Бургаски окръжен съд.

Решението подлежи на касационно обжалване и протестиране пред ВКС на Република България в петнадесетдневен срок от съобщаването му на страните.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____